

NEWROZ AZADİYE-EM AZADÎ DİXWAZİN!

*Ben ki Promete'den alıp ateşi
Ninova'nın zulüm saraylarına çalmışım
Ve Olimpos kartallarının, kanlı pençesinde
Parçalanın yüreğimi
Bir Newroz sabahı sevdalara salmışım*

Binlerce yıldır zulüm saraylarını tutuşturan Newroz ateşinin kıvılcıklarından yükselen özgürlük tutkusu, bu gün de halkımızın yolu aydınlatıyor. Newroz'la özdeşleşen özgürlük halkımızın temel talebi olmaya devam ediyor.

Kürdistan ve tüm Ortadoğu halklarının içinde bulunduğu durum, bu talebin ne kadar haklı ve ne kadar yakıcı olduğunu göstermektedir. Başta Kuzey olmak üzere, Kürdistan'ın tüm parçalarında inkar ve imhaya dayalı faşist politikalar ABD emperyalizminin Irak'ta devam eden işgali, Filistin'de emperyalizm destekli sionist soykırım halkların ortak mücadelesine işaret ediyor. Ortadoğu'da ateşler yanıyor. Küllerinden yeni özgürlük kıvılcıkları yükseliyor. Phoenix'in gölgesi Ortadoğu'nun, Kürdistan'ın dağlarının, kentlerinin üzerinde geziyor.

Newroz ateşi şimdiden yüreklerimizi bilinçlerimizi ısıtıyor. Newroz özgürlükle özdeş bayramımız. Newroz isyanla özdeş eylemimiz. Newroz umudumuz ve düşümüz. Tam da bu nedenle Kuzey Kürdistan'ın sosyalist yurtseverleri olarak Newroz'u bu anlamına uygun bir biçimde kutlamak bu anlamda özgürlük mücadelesini büyütmek öncelikli görevlerimizdendir.

Kuşkusuz bir görevi kavramak onu başarmanın ön koşuludur. Bu nedenle öncelikle geçen dönemdeki Newroz kutlamalarıyla ilişkilendirme sorunumuza eleştirel bir gözle bakmakta yarar var.

Hatırlanacağı gibi geçtiğimiz yılın Newroz'unda yapılan kutlamalara çok sınırlı katılmanın dışında kayda değer bir hazırlığımız olmamış, bayramımız, isyanımız, düşümüz ya da umudumuz olarak gördüğümüz Newroz çalışmalarımızda adeta geçiştirilmişti. Bunun teknik bir konu ya da basit bir ihmal olmadığı çok açık. Kürdistan'da ulusal özgürlük, devrim ve sosyalizm mücadelesi yürüten sosyalist yurtseverler olarak bu duruşumuzun sorgulanması, çözülmesi

Devamı 37. Sayfada

Karkerê Hemû Welatan û Gelê Bîndest Yêkbin!..

DENGÊ KURDÎSTAN

Rêbendan-Reşemî -Adar /Ocak-Şubat-Mart

Hejmar/ Sayı:10

Biha/Fiyatı: 750 TL

MLKP Kürdistan Örgütü Yayın Organı

SERNİVÎS

DENGÊ WELAT

☞ Sömürgeciliğin partileri şimdi de yerel seçimler için kapılarımızı çalacaklar. Yeni yalanlarla kardeş olduğumuzu iddia edecekler. Kimi hızını alamayıp bize barıştan sözedecek. Hepsine birden “defolun” diyeceğiz.
☞ “Barış” diyene “önce Özgürlük”, “Kardeşlik” diyene “hani Eşitlik” diyeceğiz. Kendi dilimizden, göğsümüzü gere gere “Aşîfî ji bo Azadî Wêkhevî ji bo Biratî” sloganlarını haykıracağız.
☞ Yurtsever sosyalistlerin sesini “Aşîfî- Azadî- Sosyalizm” şiarlarıyla yüzbinlere

● Emperyalistlerin Irak işgali sürüyor. Irak halkının direnişi de. Zora düşen emperyalistler yeni planları için yine Kürtleri koz olarak kullanmaya çalışıyorlar. Sömürgeci Türk burjuva devletine KONGRA GEL'i terörist örgütler listesine alma rüşveti verilirken, Güneyliler mevcut statülerinden bile geri haklara razı edilmek isteniyor. Baharda yeni Kürt katliamları için tehditler savruluyor.
● Kürtler, bölgenin şamaroğlanı olmadıklarını emperyalizme, sömürgeciliğe ve gericiliğe karşı birleşik mücadelelerini yükselterek yanıt verebilirler. Kuzey Kürdistan'lı sosyalist yurtseverler olarak bizim yapmaya çalıştığımız budur.

Ê Azadî bi serkeve!

☞ Sernivîs.....	2
☞ Güney Kürdistan'da neler oluyor?.....	5
☞ Dengê jin, Dengê jin!.....	7
☞ Politik çalışma olarak bağış kampanyası.....	10
☞ GerçeğeBakmaya Çağrı.....	13
☞ SHP ile seçim ittifakı ya da kuyrukçu uzlaşma çizgisi	20

☞ Şêx Saîd isyanı.....	25
☞ Memur ve Esnafın Yerleşik Yaşamı ve Devrimci Kopuş.....	28
☞ Em Azadiye xwe dixwazin.....	31
☞ Kalender Yoldaşın Anısına.....	35
☞ Newroz Azadiye!.....	40

CEJNA NEWROZ PÎROZ BE!

Seçimlerde Sosyalist Yurtsever Eylemi Büyütelim

Yerel seçimlere kilitlenmiş bir siyasal gündemin önde olduğu bir süreçteyiz. Başta AKP hükümeti olmak üzere, CHP ve diğer düzen partileri halkımızın karşısına türlü vaat ve yalanlarla oy istemek için çıkacaklar. Yine geride kalan 5 yıllık süreç zarfında ülkemizdeki yerel yönetimlerin çoğunun başında olan DEHAP ve işbirliği yaptığı Karayalçın'ın başında olduğu SHP'liler de oy için kapıları çalacaklar.

(Yazının yazıldığı günlerde "çatı"nın hangi parti olacağı tam olarak belli olmasa da, şimdiye kadar DEHAP adayları olarak öngörülen kişiler büyük olasılıkla SHP'liler olarak halkımızdan oy isteyecekler. Zaten DEHAP'ların fırsat buldukları her platformda çatının önemli olmadığını, önemli olanın program olduğunu söyleyip duruyorlar. Geride kalan 5 yıllık pratiğe bakıldığında Kürdistan'da 36 belediye yönetimini elinde bulundurma ayrıcalığının hangi biçimde ve ne amaçla kullanıldığı, halkın belediyelerle ilgili beklentileri ve yaşananlar kuşkusuz ki hem başka bir yazının konusudur hem de bu yazının hacmini genişletecek unsurlardır. Bu nedenle yeri geldikçe yapılacak kısa değinilerin dışında özel olarak bu konuyu tartışmayacağız. Bu konuyu ayrıca inceleyeceğiz.)

AKP hükümeti 3 kasım seçimlerinde elde ettiği kısmi başarıyı, hükümet imkanlarını da kullanarak bu seçimlerde artırmaya, daha ileri mevziler elde etmeye çalışacağını her fırsatta ortaya koyuyor. AKP'nin alternatifi olarak pazarlanmak istenen niteliksiz muhalefet CHP ise rantı yüksek il belediyelerini nasıl ele geçireceğini düşünüyor, daha düne kadar Saadet Partili olan İstanbul Büyükşehir Belediye başkanı A. Müfit Gürtuna gibilerle dirsek temasını sürdürüyor. Kürdistan kentlerinde ise aşiret ağalarıyla, bir takım kara para babalarıyla belediye yönetimlerine talip olduklarını ilan ediyor.

"Gericiliğe karşıdır", "oyumuz boşa gitmesin" diyerek Genel Seçimlerde CHP'ye oy verenler, bunun ne kadar boş bir anlayış olduğunu yaşayarak görüyor, öğreniyorlar. Düzenin emniyet sübaplarından olan CHP gibi partiler ya da onlarda ittifakı ön gören anlayışların halka alternatif olamayacağı deneylerle apaçık görülüyor.

Seçim Çalışmamızın Yönü

Seçim çalışmaları, gerçekleri ezilen, yok sayılan halkımıza götürmenin bu dönemdeki en önemli imkanlarından biridir. Bu imkanları sonuna kadar kullanmak ve her fırsatı sömürgeci boyunduruğa karşı mücadeleyi öne çıkaran

önceden tespit edilip tüm kitlemize bildirilmeli, gerekli araçlar önceden hazır tutulmalıdır. Taşınacak pankart döviz bayrak, flama gibi araçların hazırlanması görevi bir hafta öncesinden sonuçlandırılmalı, bu görevler en fazla sayıda insana iş verilerek paylaştırılmalıdır.

Bilindiği gibi Newroz seçimlerden tam bir hafta öncesine denk geldiği ve Pazar gününe rastladığı için daha bir önemlenecektir. Geçmişteki gibi yasaklama saldırıları gündeme gelebilir. Ufku seçim çalışmalarıyla sınırlı güçlerin kutlamalara karşı duyarsız tutumları olabileceğini hesap ederek bunları harekete geçirici girişimler yapmak gerekecektir. Her durumda Newroz kutlamaları yapabilecek tarzda hazırlık yapmak, özgür Newroz eylemleri için B planlarına sahip olmak gerekmektedir.

Devrimci savaşıma hizmet edecek onu güçlendirecek her türlü olanak ve takvimsel eylemlilikler bizim için son derece önemlidir. Belirtmeliyiz ki Newroz bunlar arasında özel bir yere oturtulmak zorundadır, zira tarihsel anlamı yanında ulusal mücadelenin gelişmesinde, halkımız tarafından serhildanlara dönüştürülen kutlamaların özel yeri bulunmaktadır. Halkımız, devlet tarafından içinin boşaltılarak Türklük bayramı haline getirilmesine karşı, Newroz'unu kararlılıkla sahiplenme ve özüne uygun kutlanmasına daima öncülük etmiştir.

Bu gün KONGRA-GEL çizgisinde somutlaşan reformcu politik duruş halkımızın özgürlük talebinin yerine kısmi demokratik haklar eksenli çizgiyi yeterli görüyor. Bu bilinç onların eylemlerine de yön veriyor. Tam da bu nedenle Kürdistan'da, halkımızın politik önderi olma iddiası ve misyonuna uygun siyasal kararlılık ve özgürlük savunucuları olarak marksist leninist komünistler Newroz'un sahiplenilmesinde en önde olmak zorundadır. Bu sosyalist yurtseverliğin gereğidir. Newroz öncesi yapılacak çalışmaların çapı ve içeriği bu anlayışa uygun biçimde düzenlenecektir.

Demirci Kawa'nın tutuşturduğu Newroz ateşinin verdiği sıcaklığın enerjisiyle halkımızla kucaklaşıyor, gerçek özgürlüğü kazanana kadar inanç, kararlılık ve mücadele coşkusuyla yangını büyütmeye çalışıyoruz. Bu bilinç ve inançla halkımızın ve yoldaşlarımızın Newroz'unu şimdiden kutluyoruz.

"CEJNA NEWROZ PÎROZ BE!"

imkanlar taşımaktadır. Takvimsel etkinlikler seçim yoğunluğunu daha bir anlamlı kılacaktır. Aynı anda bir çok çalışmayı birlikte yürütmek anlayışı dönemin düsturu olmak zorundadır.

Amed'te, Dersim'de, Delûk'te (Antep), Melid'de (Malatya) Sewas'ta özcesi Kürdistan'da partimizin bulunduğu her alanda Newroz'a yönelik çalışmalarımızın, yerel seçim çalışması ve Em Azadî Dixwazın kampanyasıyla el ele yürüyeceği açıktır. Seçimlere yönelik çalışmaların şubatta başlayıp, mart boyunca yoğun biçimde devam edeceği göz önüne alınırsa, bu çalışmaları 8 Mart ve Newroz'la birleştirme gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

Bu günden başlayıp Mart süresince örgütlenecek tüm etkinliklerimizde özgürlük kavramının merkeze oturtulduğu aydınlatma faaliyetinin somut olgulara dayandırılması gerekmektedir. Örneğin dilimize yönelik saldırılar ve Kürtçe yayın için yapılacak her türlü basın açıklaması, panel, söyleşi vb. çalışmalar Newroz'u bugünden planlayan tarzda değerlendirilmek zorundadır.

Nasıl Bir Newroz?

Başta belirttiğimiz Newroz özgürlük talebinin en güçlü haykırıldığı gün olacaktır. Bunun için Newroz kutlamalarını 21 Marttan ibaret gören her türlü anlayışla aramıza kalın bir set çekmeliyiz. Günler öncesinden başlayan propaganda çalışmalarının yanında emekçi semtlerde sokaklarda Newroz ateşleri yakma, ev toplantıları yapma, kahvelerde Newroz'a katılma çağrılılarıyla kutlamalara fiili olarak başlanmalıdır. Newroz'a dönük yazılar duvarları süslemeli, davullu zurnalı çağrı etkinlikleri düzenlenmelidir. Bir hafta öncesinden başlayarak kent merkezlerinde, yüksek tepelerde Newroz ateşleri yanmaya başlamalıdır. Üzerinde yasak harflerimizin yer aldığı döviz ve tişörtlerle yapılacak basın açıklamaları ve özgür sokak gösterileri ile halkımızın etkinliklere katılmasına dönük çağrılar yapılmalıdır. Kürt emekçi ve ezilenlerinin seçim çalışmaları için kapısını çaldığımızda, seçim politikalarımızı anlatmanın yanında mutlaka Newroz'un propagandası da yapılmalı, bu vesileyle halkımızın tek tek Newroz'u kutlanmalıdır.

Ortak kutlamalar için tertip komitelerine katılmak, inisiyatif almak geçen yıldan çıkartacağımız derslerden biridir. Kutlamaların merkezine kendimizi koyduğumuz Newroz günü ise en kitlesel katılımın sağlanması için herkes seferber edilmeli, görev verilmeyen tek aktivist kalmamalıdır. Kutlama alanına toplu giriş yapmak için buluşma yerleri

bir tarzda ele almak önceliğimiz olacaktır.

Sosyalist yurtseverliğin gereği olarak halkımızı sınıf işbirliği ve uzlaşma çizgisinden uzaklaştıran, sömürgecilığe karşı mücadeleyi esas alan bir çizgi bu seçim çalışmalarına da yön verecektir.

Özgürlük isteği halkımızın barış özlemi ve kurtuluşun yolu olan sosyalizmle birlikte bütün seçim çalışmalarımızda en fazla öne çıkartılacak konu olacak. Bunun için, seçimler sürecinde ortaya çıkan bağımsız sosyalist yurtsever adaları "Barış, Özgürlük, Sosyalizm!" şiarıyla destekleyeceğiz. Aşiti, Azadî, Sosyalizm! şiarı bu seçim sürecindeki çalışmalarla yüzbinlere mal edilecek, kapısını çalmadığımız, sokağına girmedığımız, kahvesinde konuşmadığımız faaliyet alanı kalmamacasına kendimizi ortaya koyacağız.

Sömürgeci ve inkarcı partilerin hedef tahtasına oturarak, onlarla halkımız arasındaki bağların kopartılmasına dönük ajitasyonun yön verdiği çalışmalarında sosyalist yurtseverliğin güncel politikalarla nasıl anlam bulduğu, halk kitlelerine anlatılacak, gerçekler ve gelişmeler bir de sosyalist yurtseverlerin gözüyle gösterilecek. Çalışma ve ilişkilerin buna göre örgütlendiği, olanakların düzenlendiği, planların yapıldığı böylesi bir dönem partimizin kitle çalışması ve politik yöneliminde ortaya koyduğu sıçrayış halinin alanımızda da somutlaşmasına olanak sağlayacaktır.

Sosyalist yurtsever mücadele ve örgütlenmeye alan açmak hedefiyle yürütecek seçim çalışmaları her aşaması planlı ve örgütlü yürütülebildiği ölçüde başarılı olacaktır.

Bu amaçla döneme özgü örgütlülükler yaratmak, çalışmayı kurumsallaştırma ve kalıcılaşma hedefiyle yürütmek önceliklerimiz arasında olacak. Çalışmaya destek verebilecek herkesin bir biçimde ilişkilenebileceği kapsayıcı bir tarz ve somut iş yaratabilme ise diğer önceliğimiz olmalıdır.

Bunun için öncelikle politikanın en başta uygulayıcılara kavratılması gerekiyor. Alternatif bir politik kuvvet olarak ortaya çıkmanın ötesinde anlamı olan bir çalışma bizimkisi. Düzenin, mevcut ilişkilerin reddine dayanıyor. Antitez olarak, yadsıyarak çıkıyoruz ortaya. Hayata, gelişmelere, olaylara ve özellikle de geleceğe farklı bakıyor, başka bir yol öneriyoruz. Belediye seçimleri, yerel yönetimler, halkın katılımı gibi konularda özgün fikirlerimizi ortaya koyuyor, düzeni çözülmeyi reddediyor ve devrime yürüyüş gibi ayrımlarımızı tarif ediyoruz.

Neden ayrı olduğumuzu, düzenin düzeltilerek değil, yıkılarak değişebileceğini, elbette yerel yönetimlerin bu kapsamdaki dayalı katkılarını doğru bir şekilde halkımıza ve kitlemize anlatmak görevimiz olacaktır. Uzlaşma siyasetine, düzeni çözülmeye, yerel yönetimlerde doğru

ilişkileneceği takdirde yaşanan dejenerasyonlara karşı da çözümümüzü esirgemeyeceğiz.

Sömürgecilik ve reformcu ulusalcılar arasındaki güç dengeleri nedeniyle başka kimsenin söz söyleyemediği bir alanda, tereddütsüzce üçüncü bir taraf olarak ortaya çıkmak, düşmana düşman, diğerlerine dost olarak yaklaşmak ama ayrı bir çizgiyi temsil etmek seçim çalışmalarımızın yürütüldüğü her alanda görevimiz olacak. Kendimize ve politikalarımıza güveneceğiz. Uzlaşma siyasetine tepki duyan, reformcu politikaları benimsemeyen, düzeni çilemeye rağmen hala özgürlük ve devrim isteyen gençlerimiz, kadınlarımız ve yoksullarımıza bir birleşme mevzisi yaratma hedefiyle yürütülen çalışmalarımız, karşılığını elbette alacaktır. Geride kalan dönemde ulaşamadığımız, sesimizi duyuramadığımız, dokunamadığımız ezilen halk kitleleri bu vesileyle bizi de tanıyacak, görüşlerimizi öğrenecekler. Çalışmanın yaygınlığı bu politikanın başarısı için zorunludur. Tam da bu nedenle nerede, kaç kişi olursak olalım bir şekilde ajitasyon materyallerimizi, politikalarımızı kitlelere götürmek bu dönemde en temel görevimiz olmalıdır. Yayınlarımız, bildirilerimiz, afiş ve broşürlerimiz sosyalist yurtseverlerin ve Kürdistan'da yaşayan ilericilerin desteğiyle en geniş kesimlere ulaştırılmalıdır.

Bir seçim broşürünü ya da bildirisini bile dağıtamamak ya da "buranın koşulları ağır" gibi eylemsizlik vaazeden gerekçeler asla kabul edilemez. Kendimizi ortaya koymak için her fırsatı değerlendirmek, sosyalist yurtseverliğimizin gereğidir.

Gençliğin dinamizmi, kadınların tutkulu eylemi bu çalışmalarımıza rengini vermeli, civil civil ve enerjik bir çalışma yürütüldüğü her alanda dikkat çekmeli, odak olmalıdır. Seçim çalışma alanları yaydığı enerjiyle sosyalist yurtsever ajitasyonun kapsama alanını büyütmeli, onurlu özgürlük yürüyüşü bu vesileyle adımlarını hızlandırmalıdır.

Dönem politikamız olan "em azadi dixwazin!" çalışması seçim faaliyetinin her aşamasına yedirilmelidir. Gündemin diğer temel konuları olan, tecrit, kimliğimizin ve dilimizin inkarı, antidemokratik uygulamalar, yoksulluk ve sömürgeciliğin diğer çarpıcı uygulamaları bu dönemdeki ajitasyonumuzun gündemi olacaktır. Güncel gelişmelere göre hangi konunun öne çıkacağı alanlarda belirlenecektir.

Yayınların en geniş kitleye ulaşması, seminer, panel ve toplantılar özel olarak örgütlenecektir. Her hangi bir düzen partisinden farklı bir çizgi ve çalışma yürütüldüğü dikkat çekici bir şekilde ortaya konulurken, bu faaliyetin 28 mart sonrasına da taşınması için yerleşmeye özen gösterilmelidir.

Baştarafı arka kapakta... gerekiyor. Öncelikli soru Newroz'u ne kadar görüp görmediğimizde somutlaşıyor. İkinci soru da buna bağlı olarak kendimizi ne kadar için sahibi gibi gördüğümüzde somutlaşıyor. Bütün bunlar, Newroz kutlamalarını ulusalcı güçlerin işi olarak görme ve kendi pozisyonumuzu adeta katılımcı olarak belirleme gibi bir yaklaşımın sonuçları değil de nedir? Peki bunlar kendimizi tarif ettiğimiz sosyalist yurtseverlikle ne kadar örtüşüyor?

Hatalarından öğrenmek bir birey için olduğu kadar bir parti için de erdemdir. Kendi deneylerimizden öğreniyor, iddialarımızla eylemimiz arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde düzenliyoruz. Bu yılki Newroz'a bu bilinç ve kararlılıkla hazırlanıyoruz. Bütün alanlardaki yoldaşlarımız da bu bilinci kuşanmak, bağımsız pozisyonumuzu ortaya koymak zorundadır. İster Wan'da ister Amed'de isterse Mûş'ta olsun, fark etmez her yerde kendimizi ifade eden semboller ve halkla buluşmaya dönük eylemlerle Newroz'a hazırlanmak bu çeleştirimimizin somut karşılığı olacaktır.

Newroz'a giderken!

2004 Newroz'una giderken içinde bulunduğumuz koşullar özgürlük mücadelesinin Kürt emekçi ve ezilenlerinin saflarında güçlendirilmesine hizmet edebilecek imkanlar taşımaktadır.

Öncelikle belirtmeliyiz ki devam etmekte olan Em Azadi Dixwazin kampanyasının şiar ve talepleri Newroz'a dönük çalışmalarımızın da içeriğini oluşturmaktadır. Bu kapsamda yürütülecek propaganda ve ajitasyon çalışmasında "Newroz'e Serhildan'e Azadi'ya Kurdistan'e", "Newroz Azadi Cihaneki Wekhevi", "Newroz Azadiye", "Newroz İsyen Serhildan Berxwedan Li Her Deran" sloganları, yazılı ve sözlü propagandamızda yaygın biçimde kullanılmalıdır.

Geride bıraktığımız yıllarda serhildanlara dönüşen Newroz kutlamaları, halkımızın özgürlük talebini kararlıca sahiplenmesinin sonucunda ortaya çıkmıştır. Bu gün bu talebin en kararlı savunucuları olan Marksist-Leninist komünistler Newroz'un anlamına uygun kutlanmasına öncülük etme görevi ile hareket etmek zorundadır. Hiç kuşkusuz bu görevin yerine getirilebilmesi öncesinden yürütülecek çalışmalarla mümkündür.

Genel olarak Mart sürecine dönük çalışmalardan farklı olarak, dönemin yerel seçimlerle iç içe geçecek olması kitle çalışması lehinde

Bir soruyla ilgili merakımı anlatamadığımda yarının "muhtar muhtar sende reformizm gelişmiş" içtenliği, kurduğunuz ilişkilene biçiminin düzeyi ve derinliği bakımından öğreticiydi.

Yılınlığın ve bozulmanın emekçileri kuşattığı uzun yıllar boyunca sen duruşun, yaşamın ve kendini sürekli yenileyen yöneliminle genç aktivistlere, arayış içindeki kır yoksullarına devrimci olmanın erdemini gösterdin öğrettin. Senin bulunduğu ortamda karamsarlığın yerini iyimserliğe bırakırdı. Yüreğindeki coşku bir elektrik akımı misali genç kuşaklara moral olarak yansırı. Bireyciliğin revaçta olduğu, olanakları partiye sunmada tutukluluğun yaşandığı konjonktürel durumda imkanlarını sunma bir yana her şeyini öncünün büyütülmesi devrimci kavgamın yükseltilmesine adanır. Sağlık sorunların olduğu halde yoldaşlarını önde tuttu. Kendine solcu diyen bir çok ailenin çocuğunu "korumak" adına devrimcilerden kaçırıldığı koşullarda sen, evlatlarının sosyalizmin değerleriyle yetişmesini, sosyalizmi bir yaşam tarzı olarak benimsemeleri için çalıştın.

Bir dönemin emek ürünü olan yayınları bilgi hazinesi olarak koruman, umudun sosyalizmd olduğu gerçeğini sohbetlerine yedirmen ideolojik sağlamlığının somut göstergesiydi. Hiç bir etkinliği, mitingi kaçırmazdın. Gazetenin yeni sayısını sabırsızlıkla beklerdin. Kolektif yaşamda uyumlu paylaşımda sınırsızdın. Bir araya geldiğimizde gece yarısına kadar sohbet eder, deneylerini aktararak gelişmenin yönünü partinin gelişim pratiğini büyük bir açıklıkla öğrenmek isterdin.

Parti üyeliği konusunda yaptığımız tartışmada "Yoldaş hiç düşünmedim. Ben bir sıra neferiyim. Bir partili olarak verilen her görevi dün olduğu üzere bugün de yaparım. Devrimci görev ve sorumluluğumu yerine getirmek için üye olmam gerektiğini hiç düşünmedim" diyen sözlerin belleğime kazınmış durumda.

Sen rahat uyu can yoldaşım. Işık olduğun her devrimci, demokrat, sosyalist yurtsever seni anlatıyor geride kalanlara. Seni erken uğurlamanın hüznü çöke de yüreğimize, şimdi daha sıkı sarılıyoruz görevlerimize. Senin içselleştirdiğin yaşam felsefen eğitimin konusu olup bilinç taşıyor genç yüreklerle.

Hep söylediğin gibi parti görkemli bir tören hazırladı sana. Yoldaşların, ailen, dostların tek yürek oldu naaşın başında. Kızıl parti bayrağına sarılı bedenlerin verilirken toprağa ideallerin slogan oldu dillerde. Sekizyüz yürek hep birlikte haykırdı: Kalenderler ölmez bu kavga bitmez diye. Gözlerimizdeki yaş çaresizlikten değil, öfkemizin göz pınarlarımızı sığmayan selinden.

Daima bizimlesin daima seninleyiz!

Bir yoldaşın

GÜNEY KÜRDİSTAN'DA NELER OLUYOR?

Güney Kurdistan'daki federasyon tartışmaları başta sömürgeciler olmak üzere pek çok devlet tarafından kaygıyla izleniyor. Güney Kürtleri yıllardır sürdürdüğü devrimci mücadeleden bir sonucu olarak zaten gündemde olan federasyona Amerikan emperyalistlerine yaslanarak do olsa yakınlaşmış olmaktan memnun, bölge gericiileri ise endişeli.

Özellikle sömürgeci Türk burjuva devleti, diğer bölge gericiilerini de yanına çekerek bu durumu engellemeye, hiç değilse bozmaya çalışıyor. Kurdistan'ın diğer parçalarını ellerinde tutan İran ve Suriye gericiileriyle görüşmeler yapan Türk egemenleri, hem Başbakan Tayip Erdoğan hem de Genelkurmay 2. Başkanı İlker Başbuğ'un ağzından Güney'deki gelişmelere "kanlı müdahale" sopası salladılar. Suriye adına 57 yıl sonra Türkiye'ye gelen ilk Devlet Başkanı olarak Beşar Esat, İran adına ise Dışişleri Bakanı Harrazi ile yürütülen mekik diplomasiyle Güney Federasyonu'na karşı birleşik bir ret cephesi oluşturuldu. "Düşman" kardeşler Kürtlere karşı yine dost ve müttefik oldular!

Halen çalışmaları süren federasyon sorununa dair, Güney Kürtleri arasında referandum dahil, bir çok yöntem tartışılıyor. Barzani ve Talabani "ortak çıkar" addedikleri bu konuda en azından yakın zamana kadar birlikte hareket etmeye başladılar. Kuşkusuz sağlam ve ilkel bir ittifak olmadıkları taraflarından belli olan bu girişim, her şeye rağmen Güney Kürtleri arasında memnuniyetle karşılandı. Her iki partinin "egemenlik" alanlarındaki parlamentolar birleştirildi, ortak bir komisyonla yeni bir anayasa taslağı hazırlandı. Federasyona karşı yaratılmak istenen bloklaşmaya karşı özellikle Irak içerisinde karşı görüşmeler yapan Barzani-Talabani ikilisi bazı ilerlemeler kaydettiklerini de kamuoyuna duyurdular.

Türk burjuva devletinin Amerikan emperyalistleri nezdinde yoğunlaştırdıkları girişimler, İncirlik'in tezkere olmaksızın binlerce Amerikan askerinin geçişine açılması rüşveti ve son olarak Erdoğan'ın ABD gezisi federasyon sorunuyla doğrudan ilişkili gelişmelerdi.

Aynı süreçte Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin Kürtlerin federasyon talebi karşısında "yan çayden" tavırlar sergilemeye başlamaları da tesadüfi olmayan gelişmeler olarak kaydedilmelidir. "18 eyalette dayalı federasyon", "etik olmayan federasyon" gibi kavramları bu amaçla dillendiren emperyalist egemenler Kürtlerin onbeş yıla yakın süredir fiilen elde ettikleri kazanımların gerisinde önerilerle "oyunbozanlık" yapıyorlar.

Açıkça söylemek gerekirse emperyalistler eğer mecbur olmasalar Güneyli Kürtlere çoktan kazığı atmış olacaktı ama şimdilik onlara ihtiyaçları var. Ne de olsa Irak'ta direniş bütün şiddetiyle sürüyor. Tarihin ironisine bakın, Irak işgaline destek vererek yolu açılan federasyon, yine Irak direnişi sayesinde pazarlığı yapılabilen bir olanağa dönüşüyor.

Kürtlerin devlet kurma hakkı

Kısaca panoramasını çizdiğimiz Güneydeki gelişmeler neyi gösteriyor? Kürtler yeni bir devlet olanağına mı kavuşuyor? Barzani- Talabani çizgisi Kürtleri nereye götürüyor? Vatan Gazetesi adına seri röportajlar yapan Ruşen Çakır'ın pek çok kişiye sorduğu gibi "Irak'taki oluşum Doğu ve Güneydoğudakiler için bir cazibe merkezi olur mu?"

Bugünlerde en çok tartışılan konulardan biri de bu sorularda anlam buluyor. Öncelikle belirtmek gerekirse Güney Kürdistan'da onyıllardır süren bir bağımsızlık mücadelesi var. Bedeller ödendi, acılar çekildi. Ama özgürlük isteginden vazgeçilmedi. Hareket değişik aşamalardan geçerek bu günlere geldi.

Bu gün hareketin önderliğini yapan Barzani ve Talabani, Güneydeki Kürt kitlelerini uzlaşıcı ve işbirlikçi çizgiye arkaalması bulunuyorlar. Yıllardır sonuç alınmayan mücadelenin yarattığı bir durumu Amerika ile işbirliği yaparak sonuca vardırma isteği Güney'deki Kürt kitlelerini bu kirli ittifaka karşı hayırhah bir tutum almaya götürüyor. Geçen Körfez savaşından bu yana, hatta 70'lerde Saddam'la yapılan anlaşmalar uyarınca özel statülü Güney Kürdistan'da mevcut durumda federatif bir devletleşmeye doğru gidiliyor. Güney Kürtleri mevcut durumu bu şekilde değerlendiriyor. Bu da bir çeşit kendi kaderini tayin durumudur. Beğenelim ya da beğenmeyelim olgu budur. Elbetteki Kürtlerin de devlet kurma hakkı vardır. Buna değişik saiklerle karşı çıkmak kabul edilemez. Kürtlerin devletleşirken izledikleri siyasal çizgiye karşı çıkmak, eleştirmek başka, onların devlet kurma hakkına karşı çıkmak başkadır.

Bu anlamda biz Kuzey Kürdistan'ın sosyalist yurtseverleri olarak, Güney'deki kardeşlerimiz devlet kurma hakkına saygı gösterilmesi gerektiğini düşünüyor, bunun gerçekleşme biçimine dönük eleştirilerin ancak bu ön kabulle anlamlı olacağına inanıyoruz.

Bölge gericilerinin ve diğer emperyalistlerin elbirliği ile geriletmeye çalıştıkları federasyon talebinin Güney Kürtlerinin meşru bir isteği olduğu kaydedilmelidir. Bu isteğin Barzani ve Talabani gibi işbirlikçiler eliyle emperyalistlere yaslanarak gerçekleştirilmeye çalışılması hareketin tutarlı bir önderlikten yoksunluğuyla açıklanabilir. Tam da bu nedenle, hareketin siyasal önderliğini dönük eleştirilerimizle bölge gericilerinin Kürt halkının bu talebi karşısında yükselttikleri itirazların arasına kalın bir çizgi çekmek gerektiğine inanıyoruz. Dolayısıyla "Kürt devleti"ne karşı özel bir ajitasyon yürütmeyi yanlış buluyoruz.

Çıkamaz yol!

Güney'de Kürt önderlikleri Irak işgalinde Amerikan emperyalistlerinin yanında yer alarak Kürt halk tarihine kara bir leke sürdüler. Onlar bunu halka yıllardır can bedeli mücadelelerle ve tutkuyla istedikleri devletleşme, bağımsızlaşma fırsatı diyerek kabul ettirdiler. Yıllardır bölge gericilerinin saldırılarıyla mağdur olan Güney Kürt halkı tutarlı bir önderliğe sahip olmamanın da güvensizliğiyle Amerika'ya "güvendi". Şimdi bu güvenin test edildiği zamanlardayız. Emperyalistlerin hiçbir halka dost olmadığını yakın tarih yüzlerce kez yazdı, gösterdi. Onlar Kürtlerin dostu değiller. Çıkarları için bu gün Güneyli Kürtlere yanaşiyor, onları oyalıyorlar. Dağlardaki HPG gerillalarını Türk burjuva devletine pazarlıyorlar. Pek çok halkı sattılar, bizim insanlarımızı da satabilirler. Tam da bu nedenle Güneydeki Kürt kardeşlerimiz mevcut ittifak ilişkilerinden bağımsızlaşarak, kendi güçlerine güvenmeli, kendi kaderini tayin için dünya halklarıyla dayanışma içerisine girmelidir. Kendi kaderlerini ellerine almak için Irak'ta ki diğer halkları haklı isteklerine taraf yapmalı ve elbette bunun için Amerikan emperyalistleriyle sürdürdükleri işbirliği çizgisinden uzaklaşmalıdırlar. Gerçekten bağımsız bir Kürdistan için şimdiki yol ne yazık ki çıkmazdır.

MEKTUPLAR...MEKTUPLAR...

BİR YÜREK SUSTU....

Açlığımı, bastırmak için dünden kalan çorbayı ısıtmak üzere ocağa koyuyorum. Çorba ısınırken yoldaş giriyor içeriye. Telefondan bir mesaj almış;"Muhtarı kaybettik. Biz oraya hareket ediyorum." Bu iki cümle yoldaşı da beni de şok ediyor.

Yüreğim bütün bedenim kabullenmeyip isyan ediyor.

"Bir yandan yanlışlık olabilir" temennisi öte yandan yoldaşın "sen kal ben gideyim" ifadesi. "Acı haber tez duyulur, böyle günde. Yoldaşa yakışır bir uğurlama yapmalıyız . Durmak olmaz hazırlan, birlikte gidiyoruz" diyorum yoldaşıma. Yemeğin altını kapatıp apar topar çıkıyoruz.

Dolmuşu binme alışkanlığımız yok. Yürürken haberin yanlış olduğuna inandırmaya çalışıyoruz kendimizi. Ve köye giden minibüsteyiz. Araba şehri geride bırakırken, ben yoldaşla tanışmamızı, onunla yaptığımız son sıcak sohbetimizi düşünüyorum.

Yol ayrımında arabadan iniyoruz. Köye doğru adımlarımızı hızlandırırken yoldaşla olası gelişmelere karşı plan yapıyoruz. Virajı döndüğümüzde evi cepheden görüyoruz.

Kapının önündeki arabalar yüreğimize bir kor gibi düşüp kanımızı donduruyor. Yoldaş dönüp "Bir yürek sustu " diyorum. Büyük bir duygu seli kuşatıyor bizi. Göz pınarlarımızdan akan yaşa engel olamıyoruz. İsyana kesmiş öfkekle "yoldaşa görkemli bir tören yapmalıyız" diyorum.

Her zaman bizi sıcak tebessümüyle kapıda karşılayan yoldaş yok. Yoldaşları, sevenleri evi tiklım tiklım doldurmuş.

Kalender yoldaşın bedenlen aramızdan ayrılması bizleri hüznlendiği kadar kinimizi de biletti. Kaygılarını bir ilmek gibi boynuna asan bir iki "eski"yi ve akrabayı dışta tutarsak, hemen herkes yoldaşa görkemli bir tören düzenleme fikri etrafında kenetlenmişti.

Seni geç tanıdım sevgili Kalender yoldaş. Erken ölümsüzlüğe uğurlamak acımı büyüttü. Çektiğin acılar, gördüğün işkence ve ödediğin bedelleri sıradanlaştırarak anlatman bir çok yoldaş gibi beni de derinden etkiledi. Partiyi tanıtmaya, görüşlerini yayma noktasındaki çabanı doğrusu taktiklere şandı. Heli parti tarzına uygun olmayan davranışlar baş gösterdiğindeki hazımsızlığı, cepheden dövüşme cüretini öğreneceğiz.

Kalender Işık

DİLİMİZ ONURUMUZDUR

Kürdistan'da herhangi bir yer ve herhangi bir ilkokul. Pek çok kez yaşanan olaylar ve kahramanları bir aradalar. Bir teneffüs arasında eğlenmeye çalışan öğrenciler, okul müdürü, birkaç sivil polis. Çocukların teneffüste eğlenmesinden bir gün sonra müdür odasına çağırılırlar. Tabi müdür yalnız değildir yanında iki de, çocukların "apê (amca) diyebileceklere yaşlarda, bellerinde tabancası, ellerinde telsizleri olan ama yüzlerinde insanlıktan eser bulunmayan insan müsveddeleri duruyor. Çocuklar odaya girer girmez ne olduğunu anlamadan bu iki canavar tekme tokat çocuklara saldırmaya başlıyor. Bu arada çocukların anlamadığı dilde bir şeyler söyleyip -attıkları dayaktan iyi bir şey olmadı çok belli- birinin kafasına silah dayıyorlar. Çocuklar yine ne olduğunu anlamadan karşılıklıları gibi tekme tokat odadan çıkarılıyorlar. Çocuklardan biri akşam evde ne olduğunu soran babasına "Dü apê mezin hatûbene jûre gerinênde da ewana tev l ime dan...qey me hinek zêde deyn kirîye, lêserî gerinênde êşanediye lo ma li me xistin? Zimanê dû ap pir sosret bû!"(İki amca müdürle beraber odasında bizi dövdü. Herhalde çok ses yapıp müdürün başını ağrıtmışız. Bizi dövenlerin Kürtçe'si çok acayıptı)

Çocuğun aklına kendisini dövenlerin sivil polis olduğu ve okulda Kürtçe türkü eşliğinde eğlendikleri için onu dövdükleri hiç gelmemişti. Çünkü o bir insandı ve kendi dilini konuşması ona göre gayet normaldi.

Yine Kürdistan'da herhangi bir sokak ortası. Oyuncular :İki genç, iki sivil polis. Bir gün sonra evlenecek olan genç yanında arkadaşıyla sokakta yürürken küfürler eşliğinde arabaya bindirilip emniyete götürülür. Gözaltına alındıkları söylenen gençler suçlarını merak eder ama ifadelerinin alınmadan işkenceye alınan gençler suçlarının ne olduğunu öğrenemeyecekleri sonsuz bir yolculuğa çıkarlar. Ağır işkencelerden sonra söğük bir yere götürülür. Sonuç yine aynıdır. Kimi kaybedilir, kimi hapislere atılır.

Suçları aslında belliydi: Kürt olmak ve sokak ortasında yüksek sesle Kürtçe konuşmak. Tıpkı 1 yaşındaki çocuğuyla beraber gözaltına alınan, çocuğunun üzerinde sigara izmariti söndürülen, küçücük çocuğunu kullanarak ona cinsel taciz yapılan herhangi bir ana gibi, tıpkı okulda Türkçe bilmedikleri için dayak yiyen Kürt çocukları gibi, tıpkı açılmaması için kurşunlanan, kapılarının uzunluğunun 5cm. kısa olduğu, yangın merdivenin olmadığı öne sürülerek açılması engellenen Kürtçe Dil Kursları gibi. Tıpkı Kürtçe basın açıklamaları yaptıkları için tutuklanan niceleri gibi...Tıpkı Kürtçe eğitim istedikleri için dilekçe veren ve bunun için tutuklanan, işkenceden geçirilen niceleri gibi. Tıpkı Kürdistan için savaştan gerillalar gibi, düşmanın ortasına vücudu bomba olup patlayan Zilan gibi. Tıpkı faşizmin zindanlarını ine çeviren ve zindanları esir alanı Hasan gibi, 17 yaşındaki küçücük yüreğine böylesine büyük kavgayı sığdıran Özkan gibi...

Ama şunu faşist Türk devleti bilmeli ki Kürdistan özgür olana dek, Kürt Dili özgür olana dek bu suçlar hiç bitmeyecek ve bu suçlar da her zaman işlenecektir. Çünkü kavgamız zafere kadar. Kavgamız büyüyor, sürüyor ve sürecek.

Bir Dengê Kurdistan Okuru

Dengê jin, Dengê jîn!***GAWEKÎ PÊŞ DA JÎNÊN AZADÎ!****

Sömürgeci sistemin boyunduruğu altında kadın olmak başlı başına bir sorundur. Sosyal, siyasal ve kültürel bakımdan ikinci sınıf olarak görülen kadınlarımız bir de ulusal baskı altındadır. Geride kalan mücadele sürecinde üzerlerindeki sömürgeci ve gerici baskılara, feodal değer yargılarına karşı dövüşen ve özgür kişilikler olmaya dönük somut/denetlenebilir ilerlemeler sağlayan kadınlarımızın bu onurlu yürüyüşü, engellere rağmen sürüyor.

Sömürgeci devletin ve gerici feodal değer yargılarının ezmeye çalıştığı kadınlarımız, sorunlar karşısında bilinç ve örgütlülük düzeylerine göre farklı duruşlar sergiliyorlar. Kadınlarımızın her türlü engeli aşarak mücadelede bir kaç adım birden öne çıkmasına tahammül gösteremeyen sömürgecilik taciz, tecavüz, işkence ve yıldırma saldırılarına artıyor. Elbette buna karşı örgütlü- bilinçli ögelerin mücadelesi de gelişiyor. Sokaklara "jin jîyan azadî"**** şiarlarıyla çıkan ve mücadelecî kadınlara dönük saldırılara karşı sesini yükselten bilinç bunun somut bir ifadesidir.

Sosyalist yurtsever kadınların her platformda ve her yerde bu tür saldırılara karşı mücadelenin en önünde olması ise varlık gerekçelerindedir.

Mücadelecî ve bilinçli ögelerin dışında önemli bir çoğunluk olan diğer kadın bölükleri yoksulluk ve feodal değer yargılarının kısılacı altında yaşamaya çalışıyor. Tabi buna yaşamak denirse. Zor koşullar, gerici feodal baskılarla birleşince kadınlarımız çözümü intiharda buluyor. Yine namus davası adı altında kadınlarımız öldürülüyor.

Pêşî jin, jin li pêş da!****

Ulusal mücadele yıllarında, büyüyen direniş kadınlarımız arasında da yaygınlaştı. Önceleri sadece destekçi durumda olan kadınlarımız, sonrasında direnişin her cephesinde yer almaya başladı. 1990 yılı Newroz'unda Cizre serhıldanının simgesi bir genç kadın olmuştu. Zafer işaretleriyle tutuşturulmuş bidon alevlerini geride bırakarak daha ileriye koşan bu hemcinsimiz, devrimimizde kadınlarımızın ileriye atılışını simgeliyor ve bir çağında bulunuyordu. Böyle de oldu. Feodal aile yapısı içerisinde sıkışmış kadınlarımız kurtuluşlarını gerillada görerek PKK safılarında yer aldılar. Burada PJA da örgütlendiler. Gerilla mücadelesi hem kadınlarımızda ve hem de halkımızda kadına bakış açısında bir bilinç sıçraması yarattı. Kadınlarımız ikinci cins olma olgusunu daha fazla dillendirmeye başladı. Özelde PKK'li yıllar kadınının hem ulusal hem

cinsel ve hem de demokratik kadın hareketi yaratma bilincini geliştirdi.

Son yıllarda yurtsever hareketin saflarında özgürleşen kadın bilincine renk veren emekçi karakter, yerini giderek daha çok aydın, seçkin ya da marjinal kadın hareketleriyle ilişkiye bıraktı. Reformist politikalar nedeniyle, demokratik kadın hareketinin kitlelere gitmek yerine büro feminizmine kayması, gerillaya endeksli mücadelenin gerilemesi, kadınlarımızın sıkıştırıldıkları dört duvar arasından kurtarılması mücadelesini sekteye uğrattı.

Sömürgecilik çürütme saldırılarını bu dönemde yoğunlaştırdı. Devrimin yenilgi psikolojisi bunu besledi. Amed, Riha (Urfa), Wan, Mêrdîn, Çepaxçûr (Bingöl) vb. illerimizde çok sayıda bedenini alıp satan evler üretti. Bir athapot gibi ülkemizi saran bu saldırının çapı ise ürkütücü. Örneğin Amed'in Huzurevleri semtinde 600 civarında evin adeta genelev gibi işletildiği Büyükşehir belediyesine bağlı bir kurumun (DİKASUM) araştırmasında belgelendi. Bu utanç rakamının yaratıcısı olan sömürgecilik mücadelesini ruhununu kırmak için bu evleri destekliyor. Yoksulluk ve çözümsüzlüğü fırsat bulan devlet bu politikayı daha fazla yoğunlaştırıyor.

Sömürgecilik bu kirli politikalarını her şeyi kullanarak sürdürüyor. Popüler kültürüyle, medyasıyla, televizyonuyla, yarışmaları ve dizileriyle yetinmeyip bir de hukuk(suzluk) sistemiyle bunu besliyor. Kadın cinayetlerinin önünü açan yasalar çıkarıyor, töre cinayetlerine, tecavüzlere kapıları sonuna kadar açıyor. Çocuk yaşta kızlarımızı tecavüz edilip ve faşist yargı tecavüzçüleri ödüllendirerek serbest bırakıyor.

Mêrdîn'de aralarında kaymakamlık görevlileri, yüzbaşı ve okul müdür yardımcısını da olduğu 28 kişi 7 ay boyunca 14 yaşındaki N.Ç. ye tecavüz etti. Ama sanıklar serbest bırakıldı.N.Ç'nin Adalet Bakanına yazdığı "benim yerimde kızınız olsaydı ne düşünürdünüz" mektubuna da soruşturma açıldı.Yine Mêrdîn'de Şemsiye Allak evlilik dışı ilişkiye girdiği gerekçesiyle reem edildi. Sêwasta 16 yaşındaki Y.E. 5 yıl boyunca tecavüze uğradı, sanıkları serbest bırakıldı. Mereş'te 12 yaşındaki G.K. tecavüze uğradı, yargı işlemedi. Riha'da F.K.ve S.E. adlı iki öğretmen tecavüze uğradı. Bu olaylar gündeme yansyanların sadece bir kısmı. Biliyoruz ki bu sömürgeci sistem tüm mekanizmalarıyla saldırılarını yoğunlaştırıyor. Kirli savaş devam ediyor, çocuk yaşta kızlarımız çürütme politikasının hedefindedir.

Bir de bu saldırıların başka bir boyutu var. Zilanlardan, Semalardan mirası devralan, mücadele içinde olan kadınlarımıza dönük devlet saldırısını artarak devam ediyor. Bedeller ödeyerek, özgürlük ve demokratik talepler için yürüttüğü faaliyetle, politik mücadelede önemli bir yer tutan

yaptık. Emekçiliğimizi unuttuk! Ülkemizin özgürlüğü için daha çok emek harcamamız gerektiğini, yeterince kavrayamadık. Ulusal haklarımız için bir kaç adım daha öne çıkmayı başaramadık. Oysa hayat bize bunu dayatıyor. Sömürgeciğe karşı, Türk kardeşlerimizle birlikte mücadele ederek emeğimizi yücelteceğimize inanıyoruz.

Yıl 1999. Abdullah Öcalan emperyalistlerin ve sömürgecilerin ortak bir komplosuyla esir alındı. Ve bu esaret bizim de geriye dönüşümüze başlangıç oldu. Ulusal hareket, nice şehitler verdiğimiz ülkemizin bağımsızlığı yerine "demokratik cumhuriyet"le bir arada yaşama politikasını ilan etti. Biz Kürdistan'da yaşayan emekçiler, bunu algılayamadık, halen de çoğumuz algılamak istemiyor. Devlet son yıllarda saldırganlığını farklılaştırdı. Yani fiziki ölümü biraz azalttı, düşünsel ölüme önem verdi. Geri kapitalist ülke olarak bırakılmamız ve halen feodal ilişkileri ağırlıklıca yaşamamız onlara daha büyük kozlar verdi. Bir anda aslında "istemediğimiz" şeyler için savaştığımız, aslında terörist olmadığımız, Kürt olduğumuz ama bunu kabul etseler de çok sivrileştirmememiz gerektiğini, bu "vatanın birer evlatları" olduğumuzu söylediler. Ulusal hareket buna ses çıkarmadı. Bizim de kafamız karıştı.

Kafamız karışıkça acıları daha çok çekmeye başladık. Gençlerimiz esrar içmeye, hırsızlık yapmaya, analarımız yine evine kapanmaya, Berfin bedenini satmaya, işsiz Celal çöpten utanarak ekmeğe toplamaya, memur Baran ya da üniversiteli Renas barlardan çıkmamaya, Leyla intihar etmeye, diğerlerinin bir kısmı mafya uşaklığına başladı. Sürgün edildiğimiz kentlerde çocuklarımızın bir kısmı kızlı erkekli tiner çekmeye yöneldi. Umutsuzluk bu yolla genelleştirilmeye çalışıldı. Bunlar ideolojik saldırılardır ve daha çoğaltılarak kimliğimiz, onurumuz, emekçiliğimiz, insanlığımız, direngenliğimiz unutturulmaya çalışılıyor. Kürtlüğümüz ayaklar altına alınmak isteniyor. Ama hayır buna izin veremeyeceğiz.

Dünya emekçileri, işçi sınıfı ve ezilenler emperyalist dünyaya ve onun barbarlıklarına karşı ayakta. Başka bir dünya isteği her dilden ve coğrafyadan yükseliyor.Toz duman birbirine karışıyor. Ayak sesleri yaklaşıyor. Biz de sesimizi , adımlarımızı bu kavgaya katıyoruz. Biz, bizim olanları istiyoruz ve alacağız.

Yurtsever

Bir Sosyalist

MEKTUPLAR...MEKTUPLAR...**DÜŞLERİMİZ VE ÜLKEMİZ İÇİN**

Bir ülke düşünün. Düş kurmanın yasak olduğu bir ülke. Yaşamların, emeğin, özgürlüklerin, kimliğın, toprakların çalındığı bir ülke. Yabancılaşmanın ve hiçliğin dayatıldığı bir ülke.

Tarih acılarımızı kaydetmeye devam ediyor. Sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte sömürü, baskı, zulüm insanlık tarihine yazıldı. İnsan bir metaya dönüştürüldü. Ezenler, insanlığı istedikleri zaman alıp sattılar, böldüler, yok ettiler, sömürdüler, öldürdüler, zulmettiler, toprak savaşları yaptılar. Kimi zaman kafa derilerini biriktirdiler, kesilmiş kulaklardan kolyeler yaptılar. Bu sömürü sistemi, her şeyi insan için yaptığını söylerken; binlerce insan öldürdüler, savaşlar çıkardılar, özgürleşmek isteyenleri yaktılar, zehirlediler, sakat bıraktılar. Haklı savaşları kanla bastırdılar. İdeolojik savaşlarla çürüttüler.

Tarih acılarımızı kaydetmeye devam ediyor. Ülkemiz dörde bölündü. Yok sayıldık, insanlık dışı her şeyi yaşadık ve yaşamaya devam ediyoruz. Bir emperyalist savaşın ve komploların ortasındayız. Yine topraklarımızı aldılar. Kirli pazarlıkları bitirdiler. Onlar pazarlık yapıyor, o topraklarda yaşayan Kürtler olduğumuz için biz ölüyoruz. Devletler arası bir sömürge ülke olmanın acılarını daha fazla yaşıyoruz. Bölüyorlar, parçalıyorlar, sonra öldürüyorlar bizi. Sadece fiziki anlamda değil, düşüncelerimizi de öldürmeye çalışıyorlar.

Başarabilecekler mi?

Kirli savaşlara tanık olduğumuz gibi, haklı savaşlara, direnişlere tanık olan, bu savaşları yürüten bir halkız. Tarihin acımasızlığına karşın, direngenliğimizi de yazdırdık tarihe. Şeyh Saitler, Koçgırlar, Dersimler, 93 serhıldanları ve niceleri. Yakın tarihe baktığımızda, ulusal bir direniş başlattık. 93 serhıldanıyla bunu doruğa çıkardık. Bir devrim gerçekleştirdik. Bizim olanı istedik, savaşttık, şehit düştük, feda ruhunu yediden yetmişine kadar her birimiz insanlığa gösterdik. Adları yasaklanan çocuklarımız panzerlerin altında ezildi. Ağıt dağda şehit düştü, Zilan bedenini fitilledi zulme karşı, Rane ana sokaklarda çocukları için dayak yedi direndi. Kamile zalimler tarafından tecavüze uğradı, işçi Serhat işinden atıldı sürüldü, memur Baran sürgüne gönderildi, gazete satan Barış sokak ortasında kurşunlanarak öldürüldü ve daha niceleri.

Biz bu ulusun emekçileriyiz, ülkemizi istiyoruz. Ama biz bir yanlışlık

kadınlarımıza, sömürgecilik, taciz ve tecavüz silahını kullanmaktadır. Dün çıplak kadın gerilla cesetlerini parçalayan faşist grup, bugün Gülbaharlara tecavüz edip, Afifelere tacizde bulunarak işkence yapmaktadır. Çepaçür (Bingöl)'de barış masası kurmak isteyen 125 kadınıma vahşice saldırıp işkence yapmaktadır.Yine Mêrdîn'de 10 yıl önce 405 askerın tecavüzüne uğrayan Ş.E'nin hukuk mücadelesini örtmeye çalıştıkları gibi medya aracılığıyla Ş.E.şahsında halkımızın onuruna saldırmaktadır.

Dün işkence ve tecavüz polis karakollarında yapılırken şimdi de, mücadele içinde olan kadınıma "kimliği belisiz kişilerce" sokak ortasında saldırılar düzenlenmektedir.

Devlet bu saldırılarıyla, öne çıkan, mücadeleye güç katan kadınıma tehdit ediyor. " Barış, özgürlük, sosyalizm istersen senin başına da gelebilir" demek istiyor. Bu aşağılık mesajı yanıtımız elbetteki kadınıma olarak bir adım daha öne çıkmak olacaktır. Afifelerin, Gülbaharların çığığı tüm kadınıma bir çağrıdır. Bu çağrıya biz yurtsever sosyalist kadınıma sessiz kalamayız. Geride kalan süreçte edindiğimiz deneyimlerin ışığında her türlü mücadele araç ve biçimini kullanarak özgürlük yürüyüşümüzü sürdürmek, kazanımlarımıza sıkı sıkıya sarılmaya ve geleceğimiz için bu saldırıları püskürtmeliyiz.

Barış için özgürlük, özgürlük için sosyalizm istiyoruz. Bu dünyanın yarısını oluşturduğumuz göre, örgütlü mücadelenin de yarısını, hatta daha fazlasını biz oluşturmalıyız. Her cephe ve her platformda kadınıma gücünü, kararlılığını ve özgürlük tutkusunu büyütmeliyiz. Em azadi dixwazin kampanyası çerçevesinde gelecek her eylemde kadınımamız önde olmalıdır. Sadece eylemci ya da katılımcı olarak değil. Örgütleyen ve yönetenler olarak da.

Ancak özgürlükle gelecek barış talebimizi kadın rengini vererek platformlarda, basın açıklamalarında, imza standlarında, semt gösterilerimizde, 8 Martta, Newroz ateşlerinde anlamlandırmalıyız. Cizre'de öne fırlayan ve kadınımamızı mücadeleye çağırma simgeleşen hemcinsimizin serhıldanını bilinçle büyütme!

Haydi kadınıma bir adım daha öne!

**Kadınıma sesi, Yaşamın sesi!*

***Özgürlüğün kadınıma bir adım öne!*

****Kadınıma yaşam özgürlük!*

*****Önce kadınıma, kadınıma önde!*

Jinekî welat parez û komünist

Bir komünist yurtsever kadınıma

POLİTİK ÇALIŞMA OLARAK BAĞIŞ KAMPANYASI

Komünist öncünün geniş kitlelerle buluşmak ve onları devrimci mücadeleye katabilmek için yürüttüğü politik faaliyetler doğaldır ki değişik araç ve biçimlere gereksinim duyar. Zira ezilenlerin sorun ve talepleri birbirinden farklı olabileceği gibi dönemsel olarak da kendi içinde değişimlere uğrar.

Bu olgulardan hareketle yürütülen genel propaganda ve ajitasyon çalışması ezilenlerin sosyalist aydınlanması ve devrimci dönüşümünü amaçlamaktadır.

Dönem dönem yapılan bağış kampanyaları da öncünün kitlelerle buluşma çalışmasının yöntemlerinden biridir. Söz konusu bu etkinlik kitle çalışmasının diğer yöntemlerinden biçimsel farklılıklar taşısa da, amaçlar bakımından aynıdır/aynı olması gerekir.

Geriye dönüp bağış kampanyası pratiklerimize baktığımızda ortaya çıkan tablonun buna uygun olduğunu söyleyebilmek oldukça zor. Soruna ilişkin yanlış anlayış ve tutumlara düşüldüğü görülüyor

Bu yanlış yaklaşımlardan ilki bağış kampanyasını ilişki içinde olduğumuz insanlarla sınırlı tutma yaklaşımıdır, hiç kuşkusuz bunun nedeni çalışmayı maddi katkı almaya indirgeyen sığ anlayıştır.

Elbette devrimci çalışmanın giderlerinden bir bölümünün karşılanması işi kitlelere dayanmayı gerektirmektedir. Fakat burada asıl sorun partiyle yığınların daha güçlü politik bağlar kurmasını sağlayabilmektir.Yapılan kitle ajitasyonları aracılığı ile adımızı duymuş, caddelerde pankart ve afişlerimizi görmüş, bildirilerimizi okumuş olan emekçilere ve tüm ezilenlere partimizi yakından tanıtmaya ve saflarında örgütlenmesini sağlamak için yaşam ve çalışma alanlarına gitmemiz gerekiyor. Yani, partinin isminin yeni kitlelerle buluşturulması gerekmektedir. Var olan ilişkilerin dışına açılmadan bunun başarılamayacağı açık olsa gerek.

MEKTUPLAR...MEKTUPLAR...

EM AZADİYE XWE DÎXWAZÎN!

Bi rastî jê ra jîyan bê te gotin, bi salan e em bindestên dagirkeran dijîn. Emperyalîstan welatême xistine çar parî. Zordariyekî cûda û , mandelkirine gelê me li her parîda pêş ta di çê.

Bi bombeyê gazê, çekan û bi jenosîdan bersiva gerana têkoşîna mafê me didin.

Gelê me heta do, li Koçgirî, li Dêrsîmê, li Agirî dihate kuştin ji bo daxwezîya azadîyê. Heta do em nubun li Helepeçe'ye da hatime kuştin?

Bi jenosîdan, valakirinê gûndan, bi windakirinan û bi dest avitîna namusa jinan bersiva gav avitîna azadîya dawî yê nêdan?

Dagirkeran nijadperest Komara Tirkîyê, bi salane têkoşîna kû gelême da, dawîye da, bi zorê zimanê Kurdîyê naskir.Lê ew gelê Kûrd nas nekîr. Gotin kesên Kûrd hene li gelê Kûrd tune. Tenê hinekî azadî dan. Ew ji bi zorê, bi zora têkoşîna gelê me!

Lê em hinekî azadî naxwazîn. Em AZADÎ Û KURDÎSTAN'A XWE DÎXWAZÎN.

Emê serkevin!

Xwendevanekî Dengê Kurdistan

ÖZGÜRLÜĞÜMÜZÜ İSTİYORUZ !

Yıllardır başka devletlerin boyunduruğu altında yaşıyoruz tabi adma yaşamak denirse. Emperyalist devletlerce ülkemiz dört parçaya bölünmüş. Her parçada ayrı bir zorbalık ve halkımızın inkarı önde gidiyor.

En ufak hak arama mücadelemize gaz bombalarıyla, silahlarla, katliamlarla cevap veriliyor.

Halkımız özgürlük isteği nedeniyle, Koçgiri'de, Dersim'de, Ağrı'da katledilmedi mi? Biz değil miydik daha dün Halepeçe'de katledilen?

Son özgürlük girişimimize de, katliamlarla, köy boşaltmalarla, kayıplarla ve tecavüzlerle yanıt verilmedi mi?

Halkımızın yıllardır verdiği mücadeleler sonucunda Türk devleti Kürt dilini tanımak zorunda kaldı. Fakat onlar yine de Kürt halkını ulus olarak değil de birey olarak tanıdı. Kürt halkı yoktur, Kürt bireyleri vardır dediler. Birazcık özgürlük verdiler. O da zorla, halkımızın mücadelesinin zoruyla.

Ama biz biraz özgürlük istemiyoruz. Biz özgürlüğümüzü ve Kürdistan'ımızı istiyoruz

Kazanacağız!

Bir Dengê Kurdistan Okuru

görürecektir.

Sömürgeci saldırılara karşı "bir mermi de benden" demeyen, geleceğini partinin öncülüğünde zafere yürüyen bu onurlu kavganın güçlü bir bileşeni yapamayan bir esnafın, bir emekçi ve memurun kapitalizmin dışına çıkması, özgürlüğünü elde etmesi söz konusu olamaz.

Emperyalizmi, IMF, DB ve sömürgeciliği kovmanın tek yolu partinin etrafında kenetlenmek; 70'lerin özveri ve romantizmi yeniden kuşanmak gerekiyor. Yeni bir dünya özlemi içinde bulunan işçi, esnaf, emekçi memur ve gençliğin görevi, bütün maddi olanaklarını partinin hizmetine sunma, devrim ve ulusal özgürlük davasını büyütme görüşüyle hareket etmektir.

Dilimize vurulan kilit ancak böyle kırılabilir. İsmimizi özgürce kullanmamız, anadilimiz de eğitim hakkımızı öncüyü güçlendirerek, öncünün direktifleri doğrultusunda özgürlük kavgasına atılarak kazanabiliriz.

Bu bağlamda ev ile işyeri arasında sıkışmış yaşam biçimimizi devrimci tarzda yıkmak, yeni ve etrafına ışık saçan devrimci bir yaşamı kurmanın acil göreviyle yüz yüzeyiz.

İmralı'dan F ve D tipi tecrit esasen bizim kuşatılmışlığımızdır. Özgür tutsakların bize uzanan elini tutup tecrit zincirini mutlaka kırmalıyız. Halkımızın "em azadî dixwazin" talebini her alanda bayraklaştırmalı, bedel ödeme hattında ileri atılmalıyız. Aile, çevre zihniyetini aşır halkımızın acılarına, ulusal özgürlük ve sosyalizm özelemlerine yanıt olmalıyız.

Halkımızın sömürgeci boyunduruktan kurtulma mücadelesine nefer olma görevi önümüzde duruyor. Ya her şeyimizle bu onurlu görevin bir tuğlası, güçlü bir bileşeni olacağız ya da sömürgeci zulmün altında silik, sekilsiz bir yaşama razı olacağız.

Özgür ve Onurlu bir yaşam emekçi memurların ve esnafların da hakkıdır.

O halde görev başına.

Bir DK okuru

Her politik çalışmanın hedef kitlesi işçi sınıfı ve tüm ezilenler olduğuna göre, bağış kampanyasında gidilecek kitleyle, bayrak yürüyüşü kampanyasında gidilecek kitle ayrı tutulabilir mi? "Gittiğimizde acaba ne derler, hem bu yoksul insanlardan nasıl maddi katkı isteriz?" gibi apolitik kavrayışlar faaliyeti amaç ve hedeflerini anlamaktan uzaktır.

Unutmayalım ki kitlelere sorun doğru biçimde anlatıldığında ve öncüyü yalnızca duygularda değil maddi olarak da sahiplenmelerinin gerekliliği kavratıldığında, o yoksul emekçilerin tüm olanaklarını sonuna kadar sunduğunu değişik ülkelerdeki sosyal ve özelde ülkemizdeki ulusal mücadele binlerce kez kanıtlamıştır.

Bağış kampanyasının mantığı doğru biçimde anlaşılmadığı içindir ki çalışmayı bir plan dahilinde yürütmek yerine zamanın akışına bırakmak diğer bir olumsuzluk olarak öne çıkıyor. Nasıl ki 1 Mayıs çalışmaları öncesinde çalışma komisyonları oluşturup görev dağılımı yapıyorsa, bu işte de aynı ciddiyet ve politik yaklaşım sergilenmek zorundadır. "Sen tanıdıklarına git, ben de kendi tanıdıklarına" tutumu bağış kampanyasından hiç bir şey anlamamanın diğer adıdır. Düşünün ki evine veya iş yerine gittiğiniz ve hiç tanımadığınız bir emekçi tabi ki size ihtiyatla yaklaşacaktır. Götürdüğünüz gazeteyi almayabilir ya da hiç bir katkıda bulunmayabilir. Bu durumda hiç bir başarı elde edemediğinizi düşünürseniz yanılırsınız. Yeni bir insanın kulağına partinin adını fısıldamışsınızdır ve o insan başka bir gün bir caddede afişinizi gördüğünde "bunlar benimde evime gelen insanlardı demek ki benim hakkımı savunan kişilermiş" diyecektir. Bu politik etkilenmenin biçimlerinden biridir.

Plansızlığın yol açtığı kaçılmaz sonuç ise hedefsizlik ve iddiasızlıktır. Bir milyon nüfuslu bir kentte bağış kampanyası için yüz kişiye gitmiş olmakta hiç bir iddia aranamaz. Başlangıçta ortaya konulan maddi hedeflere ulaşılsa da bu böyledir. Böylesi bir çalışmanın

başarısını tek başına para ile ölçmek marksist leninist komünistlerin tarzı değildir ve olamaz.

Dikkat çekmek istediğimiz başka bir olumsuzluk ise bağış kampanyasını yalnızca kendi güçlerimizin yapacağı bir işmiş gibi görme davranışıdır. Çevremizde bulunan partimize gönül vermiş tüm etkinliklerimizde yer alan bize yüreğini ve kapısını açan çeperimizi bu çalışmaya katmamak nasıl bir anlayışın ürünü olabilir? Acaba biz görev veriyoruz da kabul mü etmiyorlar yoksa görev vermek aklımızı mı gelmiyor?

Peki kitleleri partimize katkı yapmaya çağıran bizler ne durumdayız acaba? Kendimize bir soralım Kürdistan Örgütümüzün düzenlediği bağış kampanyasına biz nasıl katıldık? Giderlerimizden kısıp biriktirdiğimiz parayı veya sahip olduğumuz bir teknik olanağı partinin hizmetine sunduk mu? Kampanya dönemi boyunca kimi genç yoldaşlarımızın yaptığı gibi geçici bir iş bulup çalışarak mı katıldık, yoksa kötü bir alışkanlığımızı terk ederek (sigara,vb.) mi katkı sağladık? Kuşkusuz bu konuda örnek yaklaşımlar olduğu gibi kendini yeterince ortaya koymayan güçlerimizin var olduğu sır değil. Biz, eve temizliğe giderek, alyansını vererek, yüzlerce insana giderek bu çabayı büyütenleri merkeze koyacağız elbette.

Sonuç olarak günlük pratik politik faaliyetimizi devrimci çalışmanın ihtiyaçlarına yanıt verecek tarzda planlamaya gereksinimimiz var. Bu çalışmalar kimi zaman an'ın öne çıkan sorunları üzerinden yürütülen propaganda ajitasyon görevidir. Kimi zaman ise partinin en geniş kesimlere tanıtılması işi. Ama hangisi olursa olsun önemli olan görevin doğru tarzda kavranması olmalıdır.

Geride bıraktığımız dönemde yürütülen bağış kampanyasının içeriği ve sonucu hepimizi kendimize hesaplaşmaya çağırıyor. "Gerçeğe Bakmaya Çağrı"yı bir de bu gözle okumakta yarar var.

Bu çağrıya vereceğimiz yanıtlar gelecekteki pratiğimizin nasıl bir seyir izleyeceğini görmek bakımından anlamlı olacaktır.

belli saatlerini " kamuya hizmet" altında geçirmesi evrensel düşünme, kendi kalıplarından çıkıp emekçi insanlığın geleceği için dövüşme pratiğinde onları eksikli kılar. Dar kapılar içerisine sıkıştırılmış ev ile işyeri arasında mekik dokuyan emekçi memur, ülkenin temel sorunlarında önce çıkmakta zorlanıyor.

Sınırlı, küçük bir kesimi dışta tutarsak esnaf ve memurların ana gövdesinin ufkü düzen sınırlarıyla çerçevesizdir. Ev ve araba alma, işyerini büyütme, diğer bir ifadeyle, kendini güvenceye alma telaşı içindedir.

Türkiye ve K. Kürdistan'ı ahtapotun kolları gibi saran devasa tekeller, marketler karşısında küçük esnafın geleceğinin güvence altında olması mümkün mü? Kamu Temel Kanunu'nuyla iş güvenceleri gasp edilmek istenen, aşgari ücretle gelecekleli taşeronlara havale edilen yüzbinlerce emekçi memurun geleceğinden söz edilebilir mi?

Dahası, Türkiye, IMF ve neoliberal politikalar üzerinden dizginsiz bir yağma ve bir talan saldırısına maruz kalmışken, ikili anlaşmalarda kölece bağımlılık derinleşirken Kürdistan ve Türkiye coğrafyası işçi ve emekçilerinin, esnaf ve memurlarının geleceğinden, özgürlüğünden söz edebilir miyiz?

Ülkemizin sömürgeci faşizmin postalları altında ezilip değerleri kirletilirken esnafın işini büyütmesi yönelimi ve çabası ne kadar gerçekçi.

Kabul etmeliyiz ki, bugün, devrimci- demokrat esnaf ve memurların önemli bir kısmı olanaklarını öncünün hizmetine sunma, devrim ve sosyalizm davasını güçlendirme ve büyütmede esasen tutuk ve bireyci konumda bulunuyorlar. Kooperatif taksitini ödemek, araba almak, kredi kartı vb. ihtiyaçlarını önde tutmak düşünsel yönelimi az sayılmayacak bir oran için öndedir.

Peki bu durumda kendine devrimci-demokrat diyenlerin söylemi ile eylemi arasında bir tezatlık yok mu? Yıkıma öngördüğü sömürgeci faşizme ödediği vergi ve hatta günlük içtiği sigara parası kadar partiye yardım etmeyen bir esnafın bir memurun tutarlılığından söz edebilir miyiz? Ulusal özgürlüğü için köyü yakılan ve yıkılan, kimliğini istediği için işkencelerden geçirilen ve inatla taleplerini haykıran halkımızın onurlu duruşu ile kıyaslama yaptığımızı iyi bir noktada olunmadığı

Memur ve Esnafların Yerleşik Yaşamı ve Devrimci Kopuş

Bilinir ve hep söylenir: Esnaf ve sanatkarlar harekete geçti mi bir şeyler değişiyor demektir. Şüpheş bunun toplumsal tabakalar içerisinde en yerleşik ve diğer katmanlarla gelişkin bir ilişki biçiminin olmasıdır kast edilen. Öte yandan esnafların kapitalist özel mülkiyetin özel bir yanını oluşturması, sistemin ve rejimin geleneksel olarak etkisinde bulunmasıdır.

Esnafların yaşamındaki değişim bir elektrik akımı gibi işçisinden memuruna, öğrencisinden köylüsüne, vergi dairesi, bürokrasi, zabita ve mahkemeleri doğrudan etkilidir.

Ecevit hükümeti döneminde ekonomik krizin yarattığı iflas ve yıkım küçük esnafın kendini idame ettirmesine büyük darbe vurmuştur. Binlerce işyerinin kapısına kilit yüzlerce işçinin ve emekçinin işsizliğe, yoksulluğa ve açlığa mahkum olmasını beraberinde getirdi. Tekelleşme, haksız ve eşitsiz rekabet onları her gün biraz daha küçültmektedir.

Yerleşik alışkanlıklar ve gerici ideolojilerin etkisi altında sisteme tutunma çabaları sonuç vermediği gibi bozulmalara da yol açmaktadır. Şu veya bu burjuva partisinden medet umma, kötünün iyisi plan ve programlara yamanma esnaf kitlelerinin ufkunu kararttığı gibi sosyalizm işçileri görmesini de engelleyici bir rol oynuyor.

Dişinden tırnağından keserek arttırdıklarıyla tekelci kapitalizm karşısında rekabet edilebileceği yanılmaması içinde. Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ı bir ahtapotun kolları gibi saran devasa marketler karşısında küçük esnafın geleceğinin güvence altında olması mümkün mü?

Esnafların yakın aile ve çevre ilişkisi, müşteri, maliye, zabita ve bürokratik ilişkiler ağı onun düzenden kopuşunun önündeki engeller olarak dikilir karşımıza. Esnaf ya bunları göze alamaz ya da oldukça sınırlı bir düzeyde adım atar ki, tam kopuş yaşanmaz. Bu türkek ruh hali düşüncesinde ve zihnindeki özel mülkiyetin güçlü bağları öncüyle buluşmasını ve sıçramalı gelişim yoluna girmesini engeller.

Nitekim benzer bir durum emekçi memurlar için de geçerlidir. 657 sayılı yasa memurların başında demoklesin kılıcı gibi durur. Bir yandan yasal engeller ve bürokratik kıskaç öte yandan aile, çevre ilişkisi, günün

GERÇEĞE BAKMAYA ÇAĞRI

Gelin, kendimize bazı sorular soralım bugün. Doğruluğunu sadece kendinizin bilebileceği ve size ait yanıtları olan sorular. Bir çeşit test olsun bu.

Hadi başlayalım;

Ne kadar gerçek? Birinci sorumuz bu.

Düşleriniz, sözleriniz, öfkeniz, acılarınız, iddialarınız ve elbette umutlarınız?

Bir kez daha soralım; ne kadar gerçek?

Herhangi bir kimseye sormuyoruz bu soruyu. Eğer bu yazıyı okuyorsanız, siz bizim için herhangi biri değilsiniz demektir. Bir yoldaş, bir taraftar, bir devrim dostu veya bir yurtsever. Yani bizim tarafta olan biri. Aynı zeminde olduğumuz, aynı amaç ve ideal için bir şeyler yapmaya çalıştığımız biri. Doğaldır ki, sorularımız da, bu ortak idealimiz kapsamında. O zaman, birinci soruya ikincisini ekleyelim;

Bu düzende yaşamaktan memnun musunuz?

Değilseniz, ki bu bildiriye okuduğunuza göre olmamalısınız, onunla gerçekten kavgalı mısınız? Düzenle aranızda somut bir mesafe var mı? Yoksa müzmin bir muhalif gibi çok konuşup ama onun sınırları ve tarzıyla mı yaşıyorsunuz? Onun kültürü, onun hayalleri, onun işleri ya da sınırları mı sizi yönetiyor? Yoksa amaçlarımız mı?

Bunu anlamak o kadar zor değil. Doğru yanıt için en somut yöntem gelecek planlarınıza bakmaktır. Bir bakın isterseniz; bir hafta, bir ay ya da bir kaç yıl sonrası için planlarımız arasında özgürlük, devrim hayali ya da mücadele ne kadar gerçek bir yer tutuyor? Onun sorunlarına ne kadar kafa yoruyorsunuz? Mesela, daha iyi bir yaşam, kendiniz ya da çocuğunuz için daha iyi bir okul, güzel eşyalar, kıyafetler, iyi bir ev, belki de bir araba? Meslek sahibi olma isteği, "çocuğum, kardeşim okusun, iş-güc sahibi olsun" düşüncesi ne kadar yönetiyor sizi. Kuşkusuz güzel şeylere layıktır insanlar, bir itirazımız yok. Ama bu düzende bunları elde etmek pek kolay olmaz değil mi? Çok çalışmayı, yoğunlaşmayı, yorulmayı ve zaman harcamayı gerektirir. Eğer atadan-dedenen bir mirasa konmamışsanız? Tabi o zaman da "bunları ne oranda mücadelenin hizmetine sunuyorsunuz? sorusu gelir doğal olarak.

"Ne yapmak istiyorsunuz" diye sormayın hemen. Bekleyin ve sorulara yoğunlaşın. İşte üçüncüsü;

Devrime, özgür bir Kürdistan'a gerçekten inanıyor musunuz?

Onun iyi, uğruna bir şeyler yapmaya değer bir amaç olduğuna gerçekten inanıyor musunuz? "Hoş bir hayal" olarak mı görüyorsunuz devrimi? Yoksa "olacak/kurulacak ama biz göremeyiz" mi diyorsunuz? "Herkes çalışır, bir şeyler yaparsa tabii ki olur" ya da "kendim için yaşıyorum, devrimci yaşıyorum" da diyebilirsiniz elbette. Cevaplar sizin. Samimiyeti de.

Devrimi, özgürlüğü, bağımsızlığı ve sosyalizmi, önce kendimiz için isteriz bunda yanlış bir şey yok. Ama biliriz ki elde etmenin yolu bunu herkesle paylaşmaktır. Peki yapıyor musunuz? İnanışınız bu fikirleri herkese yaymak için gerçekten çabalıyor musunuz? Bunu bir hak, bir görev ve bir zorunluluk olarak görüyor musunuz? Çevrenizi, kardeşinizi, çocuğunuzu, anne-babanızı, işyerinizdeki arkadaşınızı devrimcileştirme için ne kadar emek harcıyorsunuz?

"Eylemler olsun ama ben katılmayayım. Boykot olsun ama başım derde girmesin. Gençler devrimci olsun ama bizimkiler önce okusun. Herkes mücadeleye katkı sunmalı ama benim kredi kartı taksitim var. Halkımız tabii ki evini devrimcilere açmalı ama bizim ev kalmak-toplanmak için uygun değil. Arkadaşımdan- akrabamdan böyle bir şeyi nasıl isteyebilirim ki? Kadınlar özgürleşmeli ama ben ailemin dedikodularından üzülmesini istemem. Kızım-kız kardeşim yapamaz bu işi. Şu faşistlere hak ettikleri dersi vermek lazım ama yapan ben olmayayım. Okumak, aydınlanmak tabii gerekli ama benim hiç vaktim yok. Birlik lazım ama halkımız birlik olmuyor ki. Gazetemizin tirajı daha yüksek olsun ama ben başkasına nasıl gazete satırım? Sömürgeciliği kovup özgür ülkemizi yaratalım ama ben hiç bedel ödemeyeyim."

Sorular, sorular, sorular.

Biriyle bile ilişkiyiseniz elbetteki kendinizi iddialarınız karşısında ne kadar tutarlı gördüğünüzü sorgulamalısınız.

Gerçekten yapabilecekleriniz bu kadar mı?

"Devrim de, özgür Kürdistan da iyi bir şey. Benim de elimden gelen bu" mu diyorsunuz? Sahiden buna, yani elinizden gelenin bu olduğuna inanıyor musunuz? Şimdikinden üç tane daha fazla gazete alamaz

hiç kuşkum yoktur." Pek çok isyancının son sözü "Biji Kürdistan" oldu.

İşgalci kemalist burjuvazinin yalanlarının aksine, hareketin muhtevasında, önderlerinin darağaçlarında haykırdığı düşünce ve sloganlarda açıkça ortaya çıktığı üzere 1925 başkaldırısı ulusal-ilerici bir kimliğe sahiptir. Ayaklanmanın İngiliz emperyalizminin eseri olduğuna ve bölgede onu güçlendireceğine dair en küçük bir kanıt dahi yoktur. Bu başkaldırıda emperyalistlerin işe karıştığından söz etmek doğrudur. Fakat o el Fransızlara aittir ve Kürtlere değil Kemalistlere yardım etmiştir. Kuzey Suriye'den geçen demiryolunun Türk işgalcileri tarafından kullanımına izin vererek Fransız emperyalistleri soykırımcı ordunun direnişçileri kuşatmasına önemli bir imkan yaratmıştır.

Şeyh Sait direnişinin muhtevası, Diyarbakır İstiklal Mahkemesi Başkanı tarafından berrakça ortaya konmuştu. Bu soykırım memuru, idam cezası verdiği 53 Kürde yönelik sözlerini şöyle noktalıyordu: "Aranızdan bazıları hükümetin idari yolsuzluklarını isyan bahanesi yaptılar, diğerleri hilafetin müdeafasını sebep olarak getirdiler, fakat hepimiz bir noktada birleştiniz: Bağımsız bir Kürdistan yaratmak. (...) pahasını darağacında ödeyeceksiniz."

Kemalist burjuvazi 13 Şubat-31 Mayıs 1925 tarihleri arasında dizginsiz bir zulüm ve soykırım yoluyla Şeyh Sait direnişini ezerek siyasi ilhakı gerçekleştirme faaliyetinde önemli bir mesafe almıştır.

(Yazının tamamı için Proleter Doğrultu dergisinin 1. sayısına ya da Azadi internet sitesindeki Seçme Yazılar'a bakılabilir.)

ortaya çıkan bu gelişmeye derhal müdahale eden Kürt başkaldırı kurmayı, dört ayrı bölgede karargah kurar ve savaşı bu tarzda yönetmeye çalışır.

Şeyh Sait yirmibin kişilik bir kuvvetle "Hani, Lice, Genç, Diyarbekir, Mardin, Viranşehir, Maden, Ergani, Siverek, Silvan, Bingöl ve Hazro"da savaşı. Şeyh Şerif ve Yado komutasındaki onbin kişilik bir kuvvet "Elazığ ve Palu" bölgelerinde saf tutar. Şeyh Mustafa ve Şeyh İbrahim komutasındaki ikibin savaşıçı "Çan, Siyaker, Simson, Kiği, Sancak ve Hösnek"te ayaklanır. Şeyh Abdullah, Şeyh Sait'in oğlu Ali Rıza ve Hasananlı Albay Halit'in yönettiği onbin kişilik kuvvet ise "Ağrı, Bitlis, Muş ve Erzurum'da" saf tutar.

Kazandıkları kimi muharebelere, bir çok yerleşim biriminde sağladıkları geçici egemenliklere karşın Kürt özgürlük kuvvetleri örgütlülük, insan gücü ve teçhizat açısından kendileriyle kıyaslanmayacak bir üstünlüğe sahip olan işgalciler karşısında yenilgiye uğradılar. Bu arada, kendilerinden 8 kat daha büyük bir güce, hava desteği ve ağır silahlar gibi çok önemli üstünlüklere sahip olan işgalciler karşısında cephe savaşı yöntemleriyle hareket etmenin Kürt özgürlük savaşçılarına ayrı ve ciddi bir dezavantaj yarattığını da belirtmek gerekir. 25 Mart'ta başlatılması planlanan fakat 8 Şubat'ta patlak veren bu ayaklanmanın yenilgisinde aşiretsel ve mezhepsel bölünme de bilinen uğursuz rolünü oynadı. Kürt başkaldırı kurmayının aksi yöndeki çabalarına karşın bu durumdan kaçınabilmek olanaklı olmadı.

Darağaçları, kurşun, en vahşi görünüşleriyle zulüm, yakılan köyler, ateşe verilen tarlalar tam bir soykırımla katledilen çocuk ve yaşlılar!... Yenilgiye uğrayan ayaklanma sonrası Kürdistan'da manzara buydu.

Ancak burada geleceği temsil eden bir başka gerçekten daha söz etmek gerekir, o da, darağacında katledilen ayaklanma önder ve savaşçılarının Kürt ulusal özgürlük ve bağımsızlığına inançları ve Kürt ulusunun bunları kazanacağına olan güvenleridir. Bunlardan biri olan Dr. Fuat darağacında şöyle haykıyordu: "Yaşamımı bir gün vatan yoluna adamaya aht etmiştim. Bağımsızlık bayrağının, üzerinde idam edilmekte bulunduğum bu vatan toprakları üzerinde dalgalanacağına

mısınız? Şu an gittiğinizden fazla insana, öyle çok değil, üç-beş kişiye daha, gidip onları devrim davasına kazanmaya çalışamaz mısınız? Yarım saat daha az uyuyup, işe gitmeden yeni işçilere bir kaç bildiri de siz götüremezsiniz değil mi? Bir paket daha az sigara içip, biraz dişinizi sıkıp belki bir üssün yaratılmasına, bir silaha, bir baskı makinasına katkı da sunamazsınız? Hatta ailenizi, kardeşinizi, arkadaşlarınızı, komşunuzu ya da çevrenizdeki herhangi bir emekçiyi bu aşağılık düzende yaşamak yerine, daha özgür bir ülkede yaşamaya da ikna edemezsiniz öyle mi? Gerçekten bunlara inanıyor musunuz? Peki daha fazlasını yapanların sizden ne farkları var?

Olanaklarınız bunlardan mı ibaret?

Özgür ve insani bir yaşam için, mücadelenin hizmetinde kullanılsın diye sınırlı da olsa bağlı verdiğinizini varsayalım. Daha fazlasını veremez misiniz? Peki kendi günlük ihtiyaçlarınıza ayırdıklarınızla, bir takım projelerinizle kıyaslayın bakalım bu miktarı? Hiç vermeyenler her halde daha başka sorular soruyorlardır kendilerine. Ya da sormalılar. Samimiyetlerini ve iddialarını sorgulamalılar. Kişisel işleriniz ya da sorunlarınız için kafa yordunuz kadar enerji harcıyor musunuz devrim için?

Bir toplantıya ev sahipliği, bir eğitim yeri, bir araba, bir fotokopi imkanı, bir fotoğraf makinası, bir kaç parça giyecek, yeni insanlara vermek üzere her hafta birkaç tane fazla alınan gazete, bir komünistle evinizi, odanızı paylaşma, hapishanedekilerin ailelerine, ölüm orucu gazilerine destek, maaşımızın-gelirinizin belli bir miktarıyla düzenli bağlıs....Bunları da yapamaz mısınız?

Sömürgeci zulme, ulusal varlığımızın inkarına, emek sömürüsüne karşı, gerçekten öfke duyuyor musunuz?

Peki bunu nasıl gösteriyorsunuz? Kendi kendinize kızarak, küfrederek, içe kapanarak, lanet okuyarak mı? "Örgütlü bir halkı hiç bir kuvvet yenemez" diyordu Şilili İnti İlimani müzik grubu, severek dinlediğimiz bir marşlarında. Katılıyor musunuz sizde? Peki gerçekten örgütlü müsünüz? Bir sendikada, kooperatifte, dernekte ve en önemlisi partide, hücrede, çalışma grubunda. Değilseniz neden?

Evet, giderek sona doğru yaklaşıyoruz.

Gerçekten yeni ve onurlu bir dünya için iktidarı istiyor musunuz?

Biz istiyoruz. Bu amaçla bir araya gelen her yaştan ve her milliyetten

komünistleriz. Hem özgür bir Kürdistan hem de sosyalist bir Türkiye yaratmayı amaçlıyoruz. Devrimci ve yurtsever hareketin bütün mirasını kendimizin kabul edip, onun verdiği sorumlulukla çalışıyoruz. Can bedeli bir mücadele yürütüyoruz. Kazanmak için bu gerekli. Bunun da her şeyden önce örgütlü olmaktan, örgütlü dövüşmekten geçtiğini biliyoruz. Devrime inanıyoruz. Sabancıların, Koçların, Bucakların kirli dünyasında yaşamak istemiyoruz. İnsanın insanı sömürmediği, halkların özgür olduğu bir dünya istiyoruz. Bunun bedeller ödenerek kazanılacak bir dünya olduğunu biliyoruz. "**Kasım, Şehitler Ayı**" vesilesiyle, onurla andığımız, bir kez daha anılarına bağlılık sözü verdiğimiz şehitlerimiz ve onların eylemleri bize bunu gösteriyor.

Her gün zaten işkencelerin, sömürünün, zulmün en pervasızını yaşayan işçi ve emekçilere, ezilen halkımıza inanıyoruz. Herkesin, bu işe aynı düzeyde katılması gibi bir beklentimiz yok. Ancak herkesin özgür ve onurlu bir dünya inşa etmek için yapacak bir şeyleri olduğunu biliyoruz. Partimiz, böyle bir dünya yaratmak için mücadele ediyor. Bu ideale inandığımız için örgütlüüz. Birleşerek kazanabileceğimize inanıyoruz. Ve bu ortak amaçta bulduğumuz herkesten, yapabileceğinin en fazlasını yapmasını, bu mücadelede, komutan, savaşçı, taraftar, destekçi, dost ama mutlaka bizim tarafta olmasını istiyoruz.

Paylaştıkça çoğalan düşlerimiz var bizim. Her gün bir çok tuğlasını üst üste koyduğumuz, çalışana da, destekleyene de onur ve mutluluk veren bir yapı yükseltiyoruz.

Özgür ülkemiz, eşit, adil ve kardeş bir dünya için!

Bir kez daha bakın isterseniz;
Siz bu işin neresindesiniz?

Bu bildiri MLKP Kürdistan Örgütü'nün düzenlediği ve aralık ayı boyunca yürüttüğü başış kampanyası vesilesiyle çıkarıldı ve tartışıldı.

OKUDUKLARIMIZI PAYLAŞALIM

Okuduklarımızı Paylaşalım sayfamızda bu sayıda Proleter Doğrultu Dergisinin 1. Sayısında yer alan "Kürdistan'ın Parçalanma Süreci Ve Kuzey Kürdistan'ın Statüsü" adlı yazıdan bir bölüm yayınlamayı uygun bulduk. Dergimizin yayın sürecine denk gelen Şêx Saidlerin Şubat 1925 isyanı, halkımızın özgürlük mücadelesinde anılmayı hak eden bir miras bırakmıştır. Bu vesileyle Kürt halkının özgürlüğü için şehit düşenleri bir kez daha saygıyla anıyoruz.

Şêx Saîd isyanı

Kürt ulusal özgürlük direnişinin en önemli atılımlarından biri Şubat 1925'te patlak veren Şeyh Saîd ayaklanmasıdır. Ön hazırlık, etkilediği coğrafya ve seferber ettiği insan gücü bakımından Kürt ulusal tarihinde özel bir yer tutan bu başkaldırı, yazık ki kendiliğinden başlamış ve yenilgiyle sonuçlanmıştır.

Belgeler Şeyh Saîd ayaklanmasını hazırlayan politik liderlerin bir bölümünün (Albay Halit, Mebus Yusuf Ziya ve Doktor Fuat gibi) 1922'de kurulmuş bulunan Kürdistan İstiklal Cemiyeti'nin (AZADİ) mensupları-yöneticileri olduğunu göstermektedir. "Bağımsız Kürdistan" sloganı etrafında faaliyet gösteren AZADİ teşkilatı Şeyh Saîd başkaldırısının örgütlenmesinde önemli bir rol oynamış ve yukarıda anılan üç liderini darağaçlarında şehit vermiştir.

İşgalci Ankara hükümeti mayalanan isyanı erken fark etmiş ve derhal karşı hamlelere girişmiştir. Bunun en önemli sonucu Ekim 1924'te Yusuf Ziya'nın, Aralık 1924'te ise Albay Halit'in tutuklanmasıdır. Ayaklanmanın liderliğine ağır bir darbe indirdiğini düşünen M. Kemal Kuvvetleri, 8 Şubat 1925'de Şeyh Saîd'e yönelirler. Piran köyünü (Diyarbakır) kuşatarak Şeyh'in mahiyetindeki belirli insanların kendilerine teslim edilmesini isterler. Bu, doğal olarak reddedilir ve patlayan silahlarla ayaklanmanın fitili kendiliğinden ateşlenmiş olur. Oysa isyanın başlangıç tarihi 26 Mart olarak saptanmıştır. İrade dışı

mücadelesi açısından da, benzer bir rol üstlenmektedir. EMEP ve SDP gibi anti faşist antiemperyalist partileri, SHP kuyruğuna takarak, halklarımızın kitle hareketini, burjuva demokrasisine eklememe rolü oynamaktadır. EMEP ve SDP, antiemperyalizm ve antifaşizmde az çok tutarlı bir politika izlerken, DEHAP'la bu tür bir ilişki geliştirerek, kitlelerin devrimci potansiyeline güvensizliğe ve SHP kuyrukçuluğuna düşüyorlar ve ÖDP'nin izlediği yola giriş yapıyorlar.

Kuzey Kürdistan'da işçi ve emekçi halkın, ezilenlerin, yoksulların öncüsü olma mücadelesi yürüten marksist leninist komünistler, yurtsever hareketin liberal reformcu çizgisine ve onun uzantısı olan, sömürgeci partilerle ve somut olarak SHP'yle ittifak politikasına karşı kararlılıkla mücadele etmeyi bu bilinçle ele alıyorlar. Uzlaşma stratejisine dayalı yönelimlerin somut ürünleri düzeniçileşmek olarak ortaya çıkıyor, ulusal özgürlük, onurlu yaşam gibi değerlerin yerini rant ve mevki çatışmalarının aldığı kirlilikler alıyor. Bu durumda cezaevinden çıkan tutsaklar, günlük gazete ve nihayetinde HPG komutanları adına açıklamalar yapmak kaçınılmaz oluyor. Fakat bunlar olguyu değiştirmiyor. Eylemi değişen ulusal hareketin kitesinin bilinci de değişiyor.

Aşılmaya başlanan düzen ilişkileri kendini yeniden ve başka formlarda üretiyor.

Tam da bu nedenlerle, yurtsever kitle hareketinin bağımsız devrimci çizgide gelişmesi için kendini daha fazla ortaya koyan sosyalist yurtseverler bu seçim vesilesiyle de düzenden kopuşlara öncülük etmeyi özel olarak örgütleyecekler. Süreci bu bilinçle ele alacaklar.

Ülkemiz proleter ve emekçi kitle hareketinin bağımsız devrimci gelişmesi, seçimlerde de, yalnızca sömürgeci burjuva partilerden değil, DEHAP'ın onlara eklenen kuyrukçu seçim politikasından da bağımsızlığı şart koşuyor, sosyalist yurtseverler bu yolu tutmaya kararlılıkla devam edecekler.

MEKTUPLAR...MEKTUPLAR...

KÜRDİSTAN'I KUCAKLAMAYA

Militan tanımı hep düşmanla göğüs göğüse tereddütsüzce savaşan, çatışmalarda en önde yer alan, kısacası en kaba tabirle "savaş adamı" olarak kalmıştır aklımızda.Bizler ise militanlığı parti görevlerinin hiçbirinin küçümsenmeden, hepsinin aynı disiplin ve özveriyle yerine getirilmesiyle ölçeriz.

Kampanya ise yoğunlaştırılmış faaliyet demektir. İşte bu noktada partimizin Kürdistan Örgütü'nün başlattığı bağış kampanyasına militanca sarıldık.Öncelikle önümüze hedefleri koyup kampanya için kullanacağımız aracı seçtik.Ulaşabildiğimiz kadar büyük kitleye ulaşip insanlara vereceğimiz kartlar aracılığıyla partiyi tanıttık.

Bu planları yaptıktan sonra ben ise uyumadan önce kimlere gideceğimi ve kartları dağıtma noktasında kimlerden yardım isteyeceğimi hesaplayarak bir sonraki gün başlayacağımız faaliyet için uykuya daldım. Uyuyamadım. Çünkü öyle bir heyecan sağanağı ki bir anda kalkıp yeni hesap yapıyor, aklıma yeni birileri geliyor onu da listeme ekliyor ve tekrar yatağa...

O gün uyandığımda durum her zaman ki gibi değildi.Aldığım nefes bile sanki içerimde farklı bir şekilde işleyip bambaşka bir tat almama neden oluyordu.Eeee kolay değildi, böyle de olması gerekiyordu belki.Çünkü bu bir parti göreviydi ve partime,halkıma ve devrime karşı sorumluluğumu yerine getirmek için çalışacaktım.Bu görevin benim için parti pankartı altında yürümekten, çatışmaktan bir farkı yoktu.

Kampanyaya destek amacıyla çıkardığımız kartları sattığımız yerler, doğal olarak yurtsever arkadaşların yoğun olduğu yerlerdi.Onlara bu kampanyayı anlatıp bilgilendirdikten sonra sorun çıkmayacağını düşünerek hızlı adımlarla tüm dostlara ulaşmak için yola koyuldum.Bir parti dostunu gördüm ve hemen yanına yaklaştım.Sohbete başladık ama benim ona sohbet bahsetmem gereken kampanyaydı.Ve bir anda dostumuza açıldım: "Partimizin Kürdistan Örgütü bir bağış kampanyası başlattı.Bu kampanya için de bütün devrimci, demokrat,yurtsever, sosyalist, emekçi ve Kürt halkından kısacası bizim tarafta olan herkesten katkı sunmasını bekliyoruz."Uzun süren sohbetimizin özeti olan bu iki cümle dostumuzun asık olan yüzünün tebessümle dolmasına yetmişti.Bağışını verdikten sonra, kampanya bilgisini ulaşamayacağım arkadaşlara da iletmesini rica edip gülümseyen yüzlerle birbirimizden

ayrıldık.

Arkadaşla tokalaşıp ayrıldıktan birkaç dakika sonra bir gölge belirdi yanımda. İnce bir sesle: "Bir kart istiyorum" dedi. Birbirimize bakarak gülümsedik bir anda. Çünkü karşımdaki partiyi tanıyan bir dosttu. Derin bir sohbet koyulduk ve başladık partiyi konuşmaya...

Artık ısınmıştım bu işe. İlk başlarda duyduğum heyecanın yanında "acabalar" da vardı tabi ki. Acaba başarabilir miyiz? İnsanlar zaten aç, acaba para verirler mi? Sistem onlara bencilliği dayatıyor acaba katkı sunarlar mı? Acaba, acaba ve bir sürü acaba...

Artık bunlar yıkılıyordu tek tek zihnimde. Sonra bir dostla daha karşılaştım. Konuşmamızdan sonra bize yardım edebileceğini söyleyip yanına birkaç kart alarak dağıtmaya koyuldu o da.

Çalışma iyi gidiyordu. Para vermez tereddütünde olduğumuz insanlar, çoğu zaman belirlediğimiz ücretin fazlasını vererek beni bu düşüncelerimden dolayı utandııyorlardı. Hedef kitlemiz çok genişti tabi. Acaba olur mu diyerek dini yönü çok baskın olan, cemaat yurtlarında kalan ve çalışma yapan birisinin yanına yaklaştım. Önce kampanyanın içeriğini anlattıktan sonra kartta yazılı olan "Emek Yücedir" cümlesi üzerine kartı almayacağını söyledi. Bu "acabam" galiba doğru çıkıyordu. Ama buna izin veremezdim ve arkadaşla uzun süre emek kavramı üzerine konuştuk. İkna edememiş olmalıyım ki kartı almayacağını söyledi. Fakat o da ne ben kendi kendime tartışırken arkadaş birkaç dakika sonra elinde parayla yanıma geldi ve kartı aldı. Bu olay bende büyük bir moral motivasyonu yarattı.

Hemen daha fazla kişiye gitmeliydim. Aklımdaki ilk adres kurumlardı. Tek tek sendikaları dernekleri gezmeye koyuldu. Yardım toplayabildiğim kadar topladım. Konuştuğumuz bazı arkadaşlar kartlardan yanına alarak yardım edebileceklerini söylediler ve bu moralde günü bitirmiştik. Ama daha ulaşamadığımız bazı arkadaşlar vardı ve yanına da işler bitmişti.

Günün ağarmasıyla ertesi gün tekrar yola koyuldu. Okula gidip burada ulaşamadığım arkadaşlara da ulaşacaktım. Yine aynı coşku ve moralde arkadaşlardan, devrim dostlarından, parti dostlarından bağış topladım. Çalışmalar yolunda gidiyordu ve okuldaki arkadaşların kendime çoğuna ulaşmıştım. Tabi bana yardım eden arkadaşlar sayesinde bu daha da artmıştı.

Birkaç gün sonra yine okulda kendine yurtsever diyen birini gördüm.

Özellikle son KONGRA GEL yönelimiyle programatik düzeye çıkartılan düzeniçileşme harekete daha fazla yön veriyor. Hayatın çelişkileri onları başka şeyler yapmaya zorlarsa da ulusal reformcu hareket KONGRA GEL programında piyasa ekonomisinin iyileştirilmesinden dem vurmakta, örneğin demokrasiyi "güçlü bir ekonomik alt yapı ve sosyokültürel gelişkinliğe dayalı kurulan bir sistem" olarak lanse ediyor. Hakkını yemeyelim " üretimde verimliliği artırarak gelir dağılımındaki adaletsizlik giderilmeden işsizliğe, açlığa ve yoksulluğa çare bulunmadan sağlıklı bir demokrasiden söz edilemez" de diyorlar. Tıpkı bütün sosyal demokrat düzen partilerinin dedikleri gibi.

Süslü sözleri bir tarafa bırakarak söylersek "sağlıklı demokrasi" dedikleri kapitalist düzen... Sömürü ve zulüm düzeni. Sevinin Kürt işçileri, yoksullar, sağlıklı demokraside patronlarınız sizi sağlıklı sağlıklı sömürecekler. Sakın ha onları emek düşmanı olarak lanse etmeyin, tepki göstermeyin. Ne de olsa aynı programda sınıflar arasındaki çelişkilerin uzlaşma ve diyalog yoluyla çözümlenmesi gerektiği de belirtiliyor. Uzlaşma kültürü adına düzenin bekası ve sermayenin egemenliği kutsanıyor. Bütün bunlar ideolojik teslimiyetin kötü bir örneği oluyor.

Uzlaşmaya ve suç ortaklığına hayır!

Sömürgeci burjuva partilerle, kirli savaşa suç ortaklığı siciline sahip ve bugün reform taktiği bile gütmeyen, islamcı SP, kemalist CHP ve SHP'yle seçim ittifakı arayışı, yurtsever hareketin, bu niteliğinin kaçınılmaz sonucudur. Kaldı ki, Karayalçın ve SHP, geçmiş dönemde sözde reform programıyla halkımızı aldatmaya çalışırken kirli savaşın hükümetindeydi, gerçekte kirli savaş cephesinin öncü ortağıydı.

DEHAP'ın SHP'yle seçim ittifakı, söz konusu uzlaşma stratejisi üzerine temellenmekte ve ulusal kitle hareketini, özgüven kaybına düşürmekte, sömürgeci boyundurukla uzlaşmayla itmekte, tutarlı antifaşist, antiempyalist nitelikten uzaklaştırıcı rol oynamaktadır. SHP'nin, bu ittifakta hevesli olmasının bir nedeni, parti olarak güç kazanma ihtiyacıysa, diğer nedeni de, ulusal kitle hareketini sömürgeçiliğe eklemlenme misyonu üstlenmesidir.

DEHAP, bu politikasıyla, halklarımızın antifaşist, antiempyalist

federasyon elde etmesinin baskısıdır, "yol haritası önerisi"nde gördüğünü gibi kalıcı bir program maddesi değildir.

KONGRA GEL siyasal yöneliminde uzlaşma stratejisini uygularken, tutarsız bir antiemperyalist konumunda yalpalamaktadır. Liberal teorik ufku, O'nu emperyalizmden, hatta ABD'den demokrasi ve ulusal haklar bekleyişine sokmaktadır. Programında "demokratik uygarlık"ı nihai amaç olarak ilan eden KONGRA GEL, AB'yi de"bütün yetersizliklerine rağmen demokratik uygarlığın sağ kanadı" olarak gördüğünü vurguluyor. KONGRA GEL "Ekonomik politika, ulusal ve küresel ekonominin uyumu temelinde özel teşebbüsçülüğü ve üretici sermayeyi teşvik eden ve gerektiği kadar kamusal mülkiyetin yer aldığı, tekellerin hakimiyetini yasalarla önleyen, sosyal adaleti her alanda gerçekleştiren, yoksulluğa ve açlığa karşı üretimde verimliliği ve adil paylaşımı sağlayan bir yapıda olacaktır."(Kongra Gel Demokratik Kuruluş Belgeleri sf.92, abç) diyerek hangi yolda çözüm istediğini net bir şekilde ortaya koyuyor. Sınıf, işçi, yoksul gibi kavramlar O'nun literatüründe giderek belirsizleşirken, kapitalist düzenin sürekliliği güvenceleniyor. Ve bütün bunlar ezilen halkımıza kurtuluş reçetesi olarak sunuluyor. "Gelişen bilimsel -teknik devrim, geçmişin keskin sınıfsal ayrışmasını değişime uğratmıştır. Burjuva, proletarya gibi keskin toplumsal ayrışmanın yerini şimdi değişik meslek grupları, kadın, gençlik, çocuk ve yaşlılar gibi sosyal kesimler almıştır" (agy. Sf 92) türünden ucube görüşleri savunacak kadar pusulayı şaşırın bu arkadaşlar, her yanıyla dökülen bu tezlerin yeni olmadığını, geride kalan bütün süreçlerin bunların boş sözler olduğunu ortaya koyduğunu görmüyorlar mı? Yaşlılar, gençler, çocuklar gibi kategoriler sanki dün yokmuş da, bugün bunların sınıfların yerini aldığını iddia etmek gibi yüzeysel görüşleri teori diye sunabiliyorlar.

Hal böyle olunca onlardan feyz alanlar da ittifak yönelimlerinde "keskin ayrışmaları" değil, düzenle uzlaşmayı tercih ediyorlar.

Küçük burjuva yurtsever hareketin bu reformcu liberal çizgisi, Kuzey Kürdistan ulusal devrimini reformculukla taşıyıp etmesiyle kalmamakta, ulusal kitle hareketini de özgüven zayıflığına düşürmektedir. Bu durum ona güç kaybettirmekte, burjuva reformcu öğelerin öne geçmesine yol açmakta, emekçi kitle karakterini geri plana atmaktadır.

Biraz konuşmak istediğimi söyleyip herkese gittiğim gibi temel cümlelerle ona da amacımızı anlattım.Arkadaş beni dinledikten sonra hemen anlaşılmaz şekilde yanımdan ayrıldı.Kendi aralarında bir şeyler konuştuktan sonra yanıma gelip benimle konuşmak istediğini söyledi. "Sen bu isimle (MLKP Kürdistan Örgütü) burada bunu satamazsın. Buna izin vermeyiz.Bundan sonra kendine dikkat et" gibi anlamsız ve saçma şeyler söyledi. Bunlara kulak asmadan hatta gülümseyerek daha da fazla bağış toplamak için daha da fazla kişiye gittim...

Bu sefer bir gün sonra kendine yurtsever diyen başka birkaç arkadaş benimle konuşmak istediklerini söylediler. İçimden yine dünkü gibi komiklikler olacağını düşündüm.Ve düşündüğüm gibi de oldu. Bu arkadaşlarda başka telden çalışıyorlardı: "Sen ... ismiyle burada bunu satamazsın. (Aldığımız karar gereği bazı durumlarda kimi insanlara kendimize ait farklı bir isimle de geçebilecektik). Buna izin vermeyiz. Git MLKP ismiyle sat. Yaptığın bu hareket bizim örgüte saygısızlıktır" gibi birbirleriyle çelişen ama bu çalışmadan rahatsız olduklarını gizlemeyen anlamsız bir tavır sergilediler. Konuşmanın sonunda ağızlarındaki baklayı çıkardılar: "Bu işi bu kadar yaygınlaştırmamız yanlış. Parti ismiyle gitsen daha az kişi bu kartları senden alır" cümlesi her şeyi özetliyordu.Yani arkadaşlara bu kendilerine yakışmayan tavri sergiletmeye yol açan bu işin yaygınlaştırılmasından doğan korkuydu.

Bu olaylar, kampanyanın sonuna doğru benim hızımı azalttığım çalışmaların daha da hızlanmasına yol açtı.Yani böylece çekineceğimi düşünen kişiler çok yanıldılar.

Bu olumsuzlukları olumlu hale çevirmek benim elimdeydi ve bunu da yaparak yoğunlaştırılmış çalışmalardan sonra bir çok kişiye partiyi tanıtmaya fırsatı bulduk.Bu da bize partiyi tanıtmak için bu gibi kampanyaları beklememizin gereksizliğini gösterdi.Artık her günü kampanya edasıyla kuşatıp çıkacağız yollara. Yine adımlarımızı hızlı hızlı atıp gideceğiz dostlarımıza.Tam uyardığımız anda çektiğimiz derin nefesin tadını her gün daha farklı almak için koşacağız halkımıza.Yaşamı yoldaşca kucaklayabilmek için gökyüzünden güneşi indireceğiz Kürdistan'da kurulan her sofraya.

Özgür Kürdistan'ı yaşatmak için!
Yaşasın MLKP Kürdistan Örgütü!

Bir DK Okuru

SHP İLE SEÇİM İTTİFAKI YA DA KUYRUKÇU UZLAŞMA ÇİZGİSİ

Yerel seçimler

yaklaşırken, DEHAP yine Türk burjuvazisinin partileriyle de ittifak arayışına girdi. 3 Kasım seçimlerinde SP'yle ittifak girişimine dek uzanan bu arayış, yerel seçimlerde CHP'ye ve hatta Öcalan'ı komployla esir edilmesi sürecinde, hükümetin başındaki Ecevit'in sağ kolu İsmail Cem'in YTP'sine değin uzandı. Ancak CHP'nin ittifakı reddetmesi nedeniyle, DEHAP sonuçta SHP'yle anlaştı. En azından şu ana kadar öyle olduğu iddia ediliyor. Bu anlaşmaların bir gereği olarak aralarında EMEP, ÖTP, SDP ve ÖDP'nin de bulunduğu siyasetler "Demokratik Güç Birliği"ni oluşturduklarını ilan ettiler. Kamuoyuna bir deklarasyon yayınlarak seçimlerde güç birliği oluşturacaklarını açıkladılar. Sosyal demokrat çizginin rengini verdiği görülen deklarasyonda "Güçbirliği'nin AKP'ye karşı demokratik iktidar seçeneği" olduğu müjdelendi. "Her il, ilçe ve beldede gerçekleşen güç birliği, demokrasi ideallerimize uygun olarak, oluşturulmuş yerel platformlarda, adaylarını demokratik yöntemle belirliyor, yerel programının yapıyor ve seçim çalışmalarını yürütüyor." denilerek aralarında YTP gibi partilerin de bulunduğu yerel ittifaklar kutsandı. Sağında solunda Mustafa Kemal'in ve Türk bayrağının yer aldığı "Türkiye için, geleceğimiz için" pankartının önünde dizilerek deklarasyonu okuyan parti Genel Başkanları'nın konuşmalarında diğer ayrıntılar yer almadı. Deklarasyonda "Ülkemizin en önemli sorunlarında; Kürt sorununun demokratik çözümünde, ülkemizin bağımsızlığı ve demokratikleşmesinde, halkımızın IMF ve emperyalist güçlerin boyunduruğundan kurtarılmasında, ülke kaynaklarına sahip çıkmada, gericiliğe karşı aydınlığı savunmada tek alternatif; oluşturduğumuz Demokratik Güçbirliği'dir denilerek Kürt sorununa bir cümlede değinilmesini "başarı" olarak sunan DEHAP çevresi başta olmak üzere deklarasyona ve güç birliğine katılımcı çevrelerin yüklediği misyona bakarak hayal kırıklıkları için hazır olmaları gerektiğini söylemek görevimiz olsa gerek. Çünkü henüz hangi ilde kimin aday olacağı, sıralamalar vb. yapılmadı. SHP ve DEHAP'ın 3

K a s ı m
seçimlerinde son

başvuru zamanına iki saat kalana kadar da anlaşlıkları iddia ediliyordu.

Sonuçta SHP, DEHAP ve Blok'la bir süre oynadıktan sonra ittifaktan vazgeçmişti. Daha seçimlere "empeyce" zaman var!

Reformizmin Limanına Demir Atarken!

DEHAP, önceli partilerden gelen faydacı ittifak geleneği nedeniyle zaten burjuva partilerle seçim ittifakları politikasına sahipti. PKK politik reformist çizgide değilken de, seçim alanında uzlaşıcı ittifak uyguluyordu, 91 parlamento seçimlerinde DEP-SHP ittifakı bunun gerçek bir kanıtıydı. Sonraki süreçte, Türk burjuvazisinin -SHP dahil-bütün partileri Kürt ulusal kurtuluş devrimine karşı kirli savaş üzerine sovenist birlik içinde olduklarından, yurtsever hareket ve DEP, HADEP bu faydacı ittifak politikasını uygulayabilmek olanağı bulamadılar.

O dönemde, faydacı seçim ittifakı, yurtsever devrimci bir hareketin, sömürgeci burjuvazi içinde kötünün iyisiyle uzlaşma, ulusal kurtuluş devrimine uzlaşıcı bir hastalık bulaştırma hatasıydı, hastalığıydı.

Ancak özellikle, İmralı savunmasından sonra, reformcu program ve stratejide karar kılan PKK-KADEK, ideolojik teslimiyetçilikle kalmadı, siyasal alanda da devrimci program, strateji ve mücadelesini tasfiye etti. Üç reform programı (Kürtlerin varlığının anayasal kabulü, ulusal kültürel özerklik, siyasi çalışma özgürlüğü) üzerine sömürgeci burjuvaziyle uzlaşma stratejisini, kimi zaman "diyalog" arayışıyla kimi zaman eylemlerini yükselterek, uyguladı. Bu strateji Kuzey Kürdistan ulusal devriminin tasfiyesiyle aynı anlama geldi. PKK-KADEK ve nihayetinde KONGRA GEL evrimiyile Kürt devrimine önderlik eden çizgi reformizm limanında demirledi.

Bu liberal reformcu strateji, küçük burjuva reformcu yurtsever hareketin, Kürt burjuva reformizminin programını benimsemesine, onu kendine program seçmesine yol açtı. İlan ettiği son Bölgesel Çözüm programında, güdük bir siyasal özerkliği de programına eklemesine rağmen, bu, ABD'den demokrasi beklentisi ve Güney'deki işbirlikçilerin